

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second Class Matter December 15th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1102, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 23d, 1923

AMERISKE SLOVENSKE VESTI

— Rev. Anthony E. Winters, dosedaj duhovni pomočnik pri fari sv. Vida v Clevelandu, je prestavljen na župnijo sv. Ane v Youngstownu. Rev. Joseph Matun, dosedaj pomočnik v župniji Marije Vnebovzete je prestavljen v hrvaško župnijo sv. Pavla na 40. cesti. Rev. Victor J. Virant, dosedaj pomočnik pri fari sv. Vida, je prestavljen v župnijo Marije Vnebovzete v Collinwoodu. Spremembe stopijo v veljavo 19. oktobra.

— Pri Sv. Štefanu, Minn., v stari slovenski naselbini, je nedavno umrla Ivana Slamnik, stara 66 let. Bila je rojena v isti naselbini. Po očetu se je pisala Zumer. Zapušča moža, osem hčera in enega sina. Hči Agnes služi v župnišču sv. Lovrenca v Clevelandu. Na pogreb je šel tudi Father Oman.

— V Jolietu, Ill., je umrl rojak Martin Slak, star 64 let, doma od St. Vida pri Stični. Našli so ga zjutraj mrtvega v postelji.

— V Pittsburghu je umrl Fr. Gladeč, star 84 let, ki je bil dolgo bolan.

— V Ridgewood, L. I. je umrl rojak Anton Villar, star 79 let. Lani je praznoval zlato poroko.

— V Chisholm, Minn., je nekada umrl rojak Anton Novak, doma iz Laz pri Ribnici. V Ameriki zapušča ženo, pet pastorkov in štiri brate, v starem kraju pa mater.

— V Forest City, Pa., je bil pred desetimi leti umorjen rojak Alojzij Breznikar, doma od nekod z Dolenskega. Takrat so našli le truplo brez glave, zadnje dni pa je bila najdena v kupu kamenja, tri milje od kraja, kjer je bil izvršen umor, človeška glava. Policija je mnenja, da je to Breznikova glava.

— V Chicagu je umrla Margareta Stopar, rojena Gorepečnik. Doma je bila iz Trzina pri Mengšu na Gorenjskem. Pokojna zapušča soproga, devet otrok in tri vnuke.

— Iz Calumet reke v South Chicagu so potegnili truplo Antona Zupančiča, ki je izginil 28. septembra. Pokojni je bil 60 let star. Če se gre za nesrečo ali samomor, ni znano.

— V Johnstownu, Pa. je umrl Gregor Hreščak, doma z Unca na Notranjskem. Zapušča ženo, črdrase otroke in dva brata.

— V Trzinu na Gorenjskem je umrl Valentin Mušič, po domače Majerčkov Tine, ki je bil več let v Ameriki, in sicer v Balticu, Mich., Elyju, Minn., in v Clevelandu, O. Podlegel je raku na obrazu.

— Avtomobil je povozil v Chicagu mladega Francka Zavrila, sina družine Zavrila. Fant ima zlomljeno levo roko v zaplestju in dve veliki rani na glavi.

— Jennie Milner, živeča v Waukeganu, Ill., je prejela iz starega kraja vest, da sta njen oče in mati, Franc in Franciška Jurca, ki bivata v vasi Opale pri Zirihi, slavila zlato poroko. Oče je star 76, mati pa 73 let.

— Ali imate že svojega otroka zavarovanega pri naši Jednoti?

IZ KATOLISKEGA SVETA

* Letošnji mednarod. euharistični kongres, vršec se od 7. do 14. oktobra v Buenos Aires, Južna Amerika, je izpadel nad vse veličastno. Opravila istega so se vršila v obsežnem Palermo parku, kjer je bilo prostora ali sedežev za 600.000 vernikov. — Slavnostno pridigo je dne 10. oktobra imel papežev državni tajnik kardinal Pacelli, ki je vernikom priporočal, da naj vsi častilci presvete Euharistije prosijo in molijo za ohranitev svetovnega miru. Govor tega visokega cerkvenega prelata je bilo lahko slišati po vsem mestu, ker so bili na vsakih 75 jardov ob cestah napeljani posebni zvočniki. Te redke cerkvene prireditve se je udeležilo okrog 3000 duhovščine, nad 4000 šolskih sester ter nad en milijon vernikov.

* Čikaški kardinal George Mundelein se je vrnil iz Rima dne 12. oktobra, jako srečen in zadovoljen, ker je sv. Stolica podelila njegovemu semenšču v Mundelein, Ill., popolno pravico za podelitev raznih doktorskih naslovov graduantom tega učnega zavoda. Takoj drugi dan je priredila Zveza katoliških žena v Palmer House v Chicagu kardinalu dobrodošlico, katere se je udeležilo nad 2000 žena in deklet.

* Frank Murphy, glavni guverner Filipinskega otočja, je 6. oktobra obhajal drugo obletnico, kar je bil imenovan za ta važen urad. V ta namen se je guverner isti dan udeležil slovesne svete maše v neki pokrajinski cerkvi, kjer se je ob zaključku zapelo tudi Zahvalno pesem. Kakor znano, je guverner Murphy vnet katoličan, saj spada tudi okrog 90 odstotkov filipinskega prebivalstva h katoliški Cerkvi. V svoji uradni palači ima guverner Murphy posebno kopelico, kjer se udeleži vsak dan sv. maše, če se nahaja doma.

* Prince Loewenstein, bivši predsednik Nemške katoliške zveze v Nemčiji, je na potu v Združene države, kjer bo priredil predavanja za dobo dveh mesecev. Navedeni princ je tudi nasprotnik narodnega socializma; v Evropi je imel zadnja leta že nad 900 uspešnih predavanj.

* V naselbini Uvari, Indija, so imeli tamkajšnji katoliški misijonarji 40 urno pobožnost. Pri te priliki se je dalo krstiti 125 protestantov, ki so prestopili v katoliško Cerkev.

* V Chicagu, Ill., so dne 1. oktobra pokopali šolsko sestro fare sv. Jedrta, Marijo Balbina, ki je bila redovnica celih 52 let.

* Ko se je neki francoski misijonar dne 22. septembra z aeroplanom peljal čez Grčijo, je spotoma v aeroplanu bral sv. mašo, kar je to menda prvi slučaj aeronavtika. Dne 9. oktobra je pa daroval sv. mašo Msgr. J. Crowley, župnik cerkve sv. Ane v Porterville, Cal., na vrhu najvišje gore našega zapada, Mount Whitney, visoke 14.496 čevljev. Navedeni duhovnik je tudi že enkrat daroval sv. mašo na najnižji točki Združenih držav, v Mrtvi dolini (Death Valley).

Jugoslovanski kralj ubit na Francoskem

V svrhu ožjih prijateljskih stikov in razmer med Francijo in Jugoslavijo se je podal jugoslovanski kralj Aleksander, da pozdravi in obiše Francijo, namenjen v Pariz. Na to pot se je podala tudi njegova žena kraljica Marija. Kralj se je vozil z jugoslovansko križarko

razjarjena množica hotela linčati, toda on je ponovno začel streljati vanjo kakor blazen, dokler ni tudi policija otvorila nanj ognja iz revolverjev ter ga usmrtila.

Poleg kralja Aleksandra in francoskega ministra Barthoua je bil ubit tudi general Alek-

šče v nedeljo ob 6:05 zjutraj. Trdnjavske baterije so oddale 101 strel v pozdrav. Policija je odredila obsežne varnostne dobože, da ne bi zopet prišlo do kakega umora visokih oseb, ki so zbrane v pristanišču. Vsa čkna na vseh hišah so morala biti trdno zaprta.

Iz križarke je neslo truplo jugoslovanskega kralja šest mladih mornariških častnikov. V Splitu je počivalo truplo dve uri nakar je bilo položeno na vlak in odpeljano proti Zagrebu. — Priprosti ljudje so bridko jokali ko so se približali truplu kralja, ki je bil pri Dalmatincih silno priljubljen.

V Split je dospel tudi francoski mornariški minister s svojim štabom, ki je spremljal truplo od Marseillesa. V Zagreb je dospelo kraljevo truplo v nedeljo popoldne in ostalo tam ves dan.

Pogreb pokojnega kralja se bo vršil dne 18. oktobra. Ubitega kralja Aleksandra bodo položili v grobnico njegovega očeta, kralja Petra I., v Topoli, 30 milj oddaljeno od Beograda. Iz Zagreba bo kraljevo truplo prepeljano v Beograd, kjer bodo kralju Aleksandru priredili veličasten pogreb, kakršnega še Jugoslavija še ni doživela. Pri pogrebu bodo navzoči zastopniki vseh svropskih držav. Italijo bo zastopal prestolonaslednik, tako tudi Anglijo angleški prestolonaslednik.

Vdovi kraljici prihajajo iz vseh delov sveta številne sožaljne brzojavke. Prva med istimi je bila od predsednika Združenih držav, F. D. Roosevelta, tako tudi od njegove soproge.

Belgrad, V četrtek, 11. oktobra, se je zbrala jugoslov. narodna skupščina k slovesnemu zasedanju. To zasedanje je proglašilo 11 letnega sina kralja Aleksandra kot jugoslovanskega kralja z imenom Peter II. Kakor hitro pride Peter v glavno mesto, nastopi nova vlada.

Člani nove vlade so: princ Pavel, bratranec ubitega kralja, bivši minister za vzgojo Radenko Stanković in ban Ivan Bančević iz Zagreba. Ti bodo vodili jugoslovansko vladu, dokler mladi vladar Peter ne doraste. Ministrstvo se je odpovedalo.

* Katoličani iz države Illinois, bodo prihodnje leto priredili romanje v sveto deželo; iz New Yorka odpotujejo s Cunardovim parnikom Samaria dne 2. februarja; to romarsko skupino bo vodil čikaški pomožni škof O'Brien.

* Dne 7. oktobra so verniki v New Yorku obhajali 24-letni odkar je bila posvečena katedrala sv. Patrika. Pri tej priliki je župnik te cerkve omenil, da se je leta 1810 plačalo za zemljišče povodom gradbe te cerkve \$1,600, danes se pa ceni cerkveno zemljišče nad \$9,000,000 vrednosti.

* V Brooklynu, N. Y., je dne 6. oktobra umrl 87 letni Patrick Naddy, telesni čuvaj ali stražnik pokojnega predsednika Lincolnja za časa civilne vojne. Naddy je bil katoličan.

KAKO BO NA SVETU LETA 2000?

Francoski pisatelj Andre Maurois poskuša napovedati v novi knjigi "Moje sanje" nadaljnji razvoj tehnike in podati približno sliko bodočega življenja v koncu 20. stoletja.

Maurois se ne boji, da mu bodo očitali utopizem. Priporočuje, da je malokdo verjel Herbertu Wellsu, ko je leta 1902 napovedoval vojno v zraku v polovici 20. stoletja, t. j. okoli leta 1950. Letalstvo je bilo takrat v povojih. A tehnika je kmalu prehitela napovedi "utopista". — Preden bo minulo 10 let, zatrjuje Maurois, se bo vse naše življenje temeljito spremenilo v zvezi z napredkom radia. Sleherni zemljan bo nosil v žepu kakor uro velik aparat, s katerim bo lahko poklical na razgovor poljubno osebo, in jo bo tudi videl. Daljava, ki zdaj loči ljudi, bo izgubila vsak pomen. Nič ne bo hrepenel po domu ali svojcih. Zaklical bo samo iz poljubne daljave: "Na svideenje zvečer. Moj val — 452!"

Na predel tehnike elektromagnetnih valov bo spremenil zemljo v kraljestvo resnice. — Človeštvo bo moralo pozabiti na laž. Nič ne bo v stanju prikrižati svoja dejanja. Samo eno avtomatično letalo nad mestom bo zadostovalo. Infrardeči nevidni žarki bodo predvajali na poljubnem platnu vse, kar se godi pod streho poljubne hiše. Žena bo videla, kaj dela njen soprog. Delodajalec bo stalno opazoval uslužbenca. — Človeštvu grozi velika nevarnost. Če bo tehnika ujela možganske valove, ne bo nihče v stanju zatajiti svoje misli. Laž bo izginila in z njo vred tudi osebno prostost. Slike in besede, ki tvorijo vsebino slehernega mišljenja, bodo razvidne vsem opazovalcem.

Istčasno bo izgubila beseda sedanjí pomen. Čitanje misli bo nadomestilo razgovore. Ljudje bodo molčali, sprejemali in oddajali "možganske valove."

Naravne moči: sonce, veter, in ocean, bodo nudile človeštvu potrebno energijo. Zemlja se bo spremenila. Dežele, kjer pihata stalen veter, bodo dobile gospodarski pomen sedanjih premožnikov, ki bodo opuščeni. Sedanje puščave, vir nakičene solne toplote, bodo gosto obljudene. Sahara bo mikala bolj kakor sedanje rodovitne stepe. To bo povzročilo nove vojne. Poljedelstvo bo izumrlo. Človeštvo bo pridobivalo kemično sintetično hrano naravnost iz dušika, ki ga bo zajemalo iz zraka. Gozd in vrt bosta nadomestila sedanje polje, a bosta služila samo za prehod in obnovitev zraka.

Biologija in fiziologija bosta izkoristili nauke o hormonih in obvladali notranje delovanje žlez. Zdravniki bodo spremljali in nanovo oblikovali v laboratoriju značaj slehernega posameznika. Naredili bodo iz mevrže junaka, bodo krotili trmo in poboljšali sebičneže samo s pomočjo različnih injekcij. Država bo enostavno naročala vsakoletno potrebno množino vajakov, delavcev, znanstvenikov, pesnikov itd. Noben agitator ne bo v stanju ogreti množico,

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Novi grobovi: V Trbovljah je umrl sofer Ban Ivan. — V celjski bolnišnici je izdihnil svojo dušo g. Ivan Ivanc, župnik na Sladki gori. — Na Viču so pokopali Antona Bariča, okr. polic. nadzornika v pokouju. — Na Pobrežju pri Mariboru so pokopali Josipa Petra, trgovskega potnika. — V splošni bolnišnici v Ljubljani je umrla Metka Vidčič, zasebna uradnica v Kamniku. — V Kamniku so pokopali Jerico Šinkovec, trgovko in posestnico. — V Senčurju pri Kranju je zapel mrtvaški zvon 90 letnemu prevzitarju Francetu Novaku. — V Žužemberku je nastopil pot v večnost Jakob Dereani, trgovec in posestnik. — V ljubljanski bolnišnici je umrl skladatelj Ivan Pogačnik in bivši dolgoletni organist v Vipavi in Idriji. — V Ljubljani so umrli: davčni upravnik Fr. Modrijan, soproga posestnika Frančiška Vrhovca roj. Gaber, vdova po državnem uslužbencu Marija Pleš, veletrgovec Jurij Verovšek, vdova pokojnega trgovca z orglami Neža Zupanova, gledališki uslužbenec Vasilij Uljančičev in trgovec Josip Poljak.

Smrtna kosa. (Podzemelj) — Nedavno smo pokopali 86 let starega Janeza Tomca iz Škrilji. Bil je svojčas župan podzemeljski, ki je ljudem zelo veliko dobrega storil. Marsikateremu posestniku je pomagal, da ni bil kaznovan. — Umrla je tudi mati Urh Marija iz Otoka, stara 71 let.

Smrt pod vlakom. Iz Maribora poročajo, da je ljubljanski vlak povozil na Tezmem blizu križišča nekega možkega, v katerem so spoznali da je nesrečnej 31 letni trgovski poslovodja Božidar Kumer, ki je bil zaposlen pri ljubljanski tvrdki Perdan in se je mudil na dopustu pri svojem očetu v Mariboru. Šel je prostovoljno v smrt. Kaj je bilo temu vzrok, ni znano.

Najstrožji jugoslovanski zanddar umrl. V Vinkovcih je umrl policijski nadzornik Lovro Jakšič, ki je služboval polnih 53 let. Pokojni Jakšič ni bil samo eden od najstarejših temveč tudi eden od najstarejših jugoslovanskih policistov. O njegovi vestnosti in strogoti je v krajih, kjer je služboval, razširjenih mnogo anekdot. Ena od njih pripoveduje, kako je Jakšič aretiral svojo lastno ženo. Doma pri kosilu mu je žena pripovedala o nekem sporu, ki ga je imela na trgu, in v možu se je takoj vnela policijska gorečnost. Nataknil je kapo, opasal sabljo, ter ženi pred vso družino napovedal aretacijo. Žena se je branila, otroci so jokali, mož pa je bil samo strog policist in ženo je takoj odvedel v zapor. Po vseh predpisih je spisal prijavo, zaprti ženi pa je skozi rešetke policijskega zaporu povedal, da jo ima sicer rad, a da je moral storiti svojo dolž. (Dalje na 6 strani)

ki je poprej sprejela uradno predpisano sirotko za poslušnost in nedovzetnost. Državniki bodo popolnoma obvladali zgodovinski razvoj, ki ne bo več odvisen od slučajnosti in osebnega čuvstvanja.

UMORJENI JUGOSLOVANSKI KRALJ ALEKSANDER I.

"Dubrovnik," kraljica pa po železnici preko Švice.

Ko se je jugoslovanska križarka ustavila v mestu Marseilles, Južna Francija dne 9. oktobra ob štirih popoldne, je bilo kralju v pozdrav oddanih 21 topovskih strelcev iz neke francoske bojne ladje. V imenu francoske vlade je kralja v pristanišču pozdravil in sprejel francoski zunanji minister L. Barthou in general Georges. — Vse mesto je bilo v zastavah in ljudstvo je kralju prirejalo velike ovacije.

Po kratkih uradnih besedah sta oba francoska uradna zastopnika priselila h kralju v avtomobil, da jih popelje v mesto, ko je nedaleč pred ciljem nenadoma planil iz vzklikajoče množice pozdravljajočih ljudi neki atentator, skočil na stopnico avtomobila še preden mu je mogel to kdo zabraniti, ter oddal na potnike v vozu salvo strelcev. Kralj Aleksander se je ob napadu dvignil s sedeža, toda je v naslednjem trenutku že omahnil nazaj, s tremi krogli v prsih. Ena ga je zadela v leva jetra, ena v pljuča in ena v revo ramo. Barthou, istotako zadet, pa je bil še toliko pri moči, da je skočil iz avtomobila, toda tudi on je že naslednji hip omahnil. General Georges pa je bil samo lahko ranjen.

Ko je sofer avtomobila videl neznanca skočiti na avtomobil, je voz sunkovito ustavil ter zgrabil atentatorja za vrat, dočim sta general Georges in neki policijski pomočnik v bližini s sabljami udarila po njem, da je padel na tla. Na tleh ležečega je

ander Dimitrijevič, dvor. maršal, neki policist in neka ženska, ki se je ob času umora nahajala v bližini. Vsi so dobili take rane, da so par ur po napadu umrli v bolnicah.

Ranjenegega kralja so zatem prepeljali v prefekturo in poklicali več zdravnikov, toda ga ni bilo mogoče rešiti, ker je izgubil preveč krvi. Kralju je zatisnila oči žena francoskega prefekta Zatem 'so položili Aleksandra v njegovi uniformi jugoslovanskega admirala v raveler povsem takega, kakoršen je bil za časa atentata. To se je zgodilo na izrecno željo njegove žene, kraljice Marije, ki je iz Švice brzojavno naznanila, da naj kralja pustijo takega, kakoršen je bil v svojem zadnjem zdihljaju.

Policija je dognala, da je bil atentator 35 letni Petrus Kalemec, rodom iz Zagreba, član neke tajne družbe anarhistov, ki je prišel nalašč zato v Marseilles, da ubije kralja Aleksandra.

Split. — Kralj Aleksander, ki je pred enim tednom zapustil pristanišče v generalski uniformi, da se poda na prijateljski pogovor z voditelji Francije, se je v nedeljo, 14. oktobra vrnil kot mrtvec v admiralski uniformi na krovu jugoslovanske križarke Dubrovnik.

Truplo se nahaja v preprosti leseni krsti, katero je naročila Francija jugoslovanskemu kralju, ko ga je pretekli terek zadela morilčeva krogla. Na vrhu krste se nahaja admiralski klobuk. Truplo je dospelo v pristani-

DRUŠTERA NAZANJALADruštvo sv. Jožefa, št. 58,
Haver, Pa.

Vabilo na veselico

Vsako me vprašuje: "Kam pa v soboto, dne 20. oktobra zvečer?" jaz mu odgovorim, da drugam ne, kot v prijazno naselbino Pleasant Valley. Tam priredi naše društvo svojo veselico za primerno nizko vstopnino 25c za osebo, moške, ženske, fante in dekleta. Igral bo izvrsten Permetov orkester; drugo bo imel v oskrbi v to izvoljeni odbor.

Zato ste vladno vabljeni vsi člani in članice, plesalci in drugi od blizu in daleč. Supervisor je dobro ceste popravil, da se lahko udobno tja vozite s kako "lizo" (Fordom). Torej ne pozabite prihodnje sobote! Začetek točno ob sedmih zvečer. Na veselo svidenje!

Jernej Bohinc, tajnik.

Društvo Vitezi sv. Mihalja, odsj. 61, Youngstown, O.

Na znanje brači in sestram našeg društva, da je društvo dalo napraviti nova društvena pravila, koja su potvrđjena, da svaki onaj član, koji ne dodje barem na svaku treću sjednicu, spada pod globu 25c. Ovdje nema razloga ništa drugo nego bolest, a ovakovi članova ovo društvo imade ozbilan broj, pak radi toga ja, kao tajnik pozivljem ovu braću, da polaze na sjednice, jer sam ja primoran da ubirem globu od članov, ili pako da suspendiram ovakove članie, jer što kaže stara poslovica, da v slogi sve napreduje, a nesloga sve pokvari. Tako i mi, ako ne polazimo na sjednicu, onda ništa ne znamo što se radi. Stoga vas bračo i sestre molim, da svi dodjete na sjednicu oktobra 21, jer na toj sjednici biti će govor za budući zajednički bal ili zabavu.

Sa pozdravom,
Anton Petretic, tajnik.Društvo Marije Pomagaj, št. 78,
Chicago, Ill.

Naša prihodnja redna mesecna seja se bo vršila v četrtek dne 18. oktobra v navadnih prostorih po cerkveni pobožnosti. Ta seja je zadnja pred našo veselico, torej je važno, da se iste udeležite v polnem številu. Članice, ki ste zadaj s svojim asessmentom, prosim, da poravnajte kakor hitro mogoče in ako je vam le mogoče prosim, da redno plačujete.

V nedeljo dne 21. oktobra, kakor je vsem članicam že znano bo naše društvo praznovalo 40letnico KSKJ. Program dneva se začne s sv. mašo zjutraj ob pol osmih uri. Zvečer bomo pa imele vinski trgatve in ples. Vrata bodo odprta ob šesti uri. Vstopnice so 30c od članic in 35c pri vratih. Torej ne pozabite priti na sejo in na našo veselico. Pripeljite vaše prijateljice in prijatelje na našo vinsko trgatve, kjer gotovo ne bo nobenemu žal, da se bo udeležil. Torej na svidenje!

S sestriškimi pozdravom,
Pauline Kopal, tajnica.

Društvo Marije Pomagaj, št. 79, Waukegan, Ill.

Članstvu našega društva s tem vladno naznanjam, da se prihodnja seja vrši dopoldne ob navadni uri, to pa zato, ker poldne ravno isto nedeljo (21. okt.) gre naš pevski zbor v Joliet na koncert. Ker je več naših uradnikov, ki so člani tega zbora, zato smo čas seja premenili; torej seja prihodnje nedeljo se vrši dopoldne. Na tej seji bodo prečitani trimesečni računi, zato naj se članstvo iste udeleži polnoštevilno.

Sobratski pozdrav,
Ignacij Grom, tajnik.IZ URADA DR. SV. JOŽEFA,
ŠT. 103, WEST ALLIS, WIS.

Vabilo na Card party

Članstvu se naznanja, da društveni zabavalni odbor je sklenil, da se priredi CARD PARTY

meso veselice, in sicer v nedeljo 21. t. m. v cerkveni dvorani na West Allis. Za vsako mizo so preskrbljeni dobrih, kakor tudi glavni dobitek takovani "door prize."

Člane in članice prosim, da če jim ni mogoče se te zabave udeležiti, naj vsaj v toliko pomagajo, da pripravijo svojim prijateljem, znanecem, kakor tudi tujerodcem, da nas posetijo, da se tako pripomore društveni blaginji.

Cena vstopnicam za card party je samo 25c. — Torej vsi na Card party za dobrobit društvene blaginje in društvenih članov.

Sobratski pozdrav,
TONE F. KOZLEVCAR,
predsednik.Društvo sv. Ane, št. 150,
Cleveland, O.

Naznanjam članicam našega društva, da se bodo od sedaj naprej naše seja vršile zopet po staremu, to je vsako tretjo nedeljo v mesecu. Zaeno vas prosim, da bi se mesečnih sej bolj redno udeleževale kakor ste se jih dosedaj. Dalje vas prosim, da bi bolj točno plačevale asessment saj od sedaj naprej, da bi vsak mesec sproti plačevale, na dolg pa kadar bo katera mogla, kajti iz društvene blaginje ne smem za nobeno več zalagati, iz svojega žepa pa tudi ne morem, saj še svoj asessment težko zmagujem. Torej vas ponovno prosim, bodite bolj točne v tem oziru, drugače bom morala take suspendirati, ki ne bodo redno plačevale; čudno, nekatere se niti ne zglašijo, da ne morejo plačevati, kar je najbolj važna stvar, če hočejo ostati pri društvu in Jednoti.

S sobratskim pozdravom,
Mary Pucell, tajnica.

Vabilo na sejo

Tem potom se sklicuje seja vseh mladih članic društva Marije Magdalene št. 162 v Clevelandu, Ohio, dne 23. oktobra v navadnih prostorih. Seja se bo pričela točno ob sedmih zvečer.

Namen te seja je, da bi se mladino navdušilo in organiziralo za gojitev športa ali drugih vežbalnih odsekov med seboj. Zato se apelira na matere, da opozorite svoje hčerke na to sejo ter jim priporočate, da se je udeležijo. Le ako bo udeležba pri tej izredni seji količkaj povoljna, bomo znali, da se mladina zanima za enako organiziranje.

Prosi se vse cenjene sestre, da pridete točno ob določenem času. Vabi se tudi ostalo članstvo na udeležbo, ker z večjo udeležbo se lahko toliko več dobrega ukrene.

Sejo sklicujem po naročilu zadnje redne seja.

Albina Novak.

Društvo sv. Mihalja, odsj. 163,
Pittsburgh, Pa.

Javljam našim bračo i sestram, osobito onim, koji nisu bili na prošloj sjednici 14. oktobra, i onim, koji nisu vplatili svoje dugove, da smo sve izjavili, koji su dužni više od tri mjeseca i čitali njihova imena; torej je članstvo zaključilo, da vam damo opomenu kroz naše Glasilo i ako se ne zglašite i ne podmirite svoje zaostale dugove, da vas suspendiram pose 25. oktobra. Toliko do znanja, da ne bi mene krivili, da sam vas od napasti suspendirao, jer se moram držati onoga momenta, kaj mi članstvo naloži, dok vas budem služil, da budem služal moje gospodare, jer sam do sada delal i čekal od milosti i dobrote, a ne onako, kako bi moral po članskom momentu ili nalogu. Kako sam čul već članova, kada sam kazal, da se naj dojde prositi članstvo, da se ga počeka; pak kaže: Mene je sram to kazati. — A kada bi došlo, da bi brač o kakim podpori od društva i Jednote, onda ga ne bi bilo sram potužiti čak u Washington.

S sobratskim pozdravom,
Mary Petrich, tajnica.Društvo sv. Jožefa, št. 169,
Cleveland (Collinwood), O.

Cenjeni bratje in sestre: Opozarjam vas na sklep naše zadnje seja, da se naše društvo korporativno udeleži slavnosti društva Najsvetejšega Imena pri fari sv. Kristine v Euclidu, O., v nedeljo, dne 21. oktobra t. l., ko bodo dali blagosloviti novo društveno bandero. Kakor se sliši, bo to ena izmed največjih slavnosti, kar jih je še bilo dozdaj v našem sosedom Euclidu. Da bo pa slavnost še

Da budete znali, komu pride tri mesece, da bude dužan, nema pravo na podporu, ako se da suspendirati, nema pravo na smrtnino niti na nič. Toliko do znanja.

Sa bratskim pozdravom,
Matf Bronenic, tajnik.

Društvo Marije Pomagaj, št. 164, Eveleth, Minn.

S temi vsticami naznanjam sklep zadnje mesečne seja vsem onim članicam, ki niste bile navzoče, da za mesec oktober plača vsaka članica 25c naklade v društveno blaginjo; to pa zato, namesto da bi priredile kako veselico ko so se spet začeli slabši časi. Jaz vas prosim, drage mi sestre, da se vsled tega ne hudujete če je naklada; vsaka mora priznati, da pri našem društvu nimate preveč naklad in smo dosedaj še vedno tako uredili, da je bilo bolj prav; toda za enkrat pa mora tako biti, kakor je bilo sklenjeno. Če ni kateri to vseh, pa naj pride drugič na sejo, pa bo drugače.

Prosim vas, plačajte to naklado vsaj v dveh mesecih, da mi ne bo treba vedno prositi vas.

Zdaj vas pa drage mi sestre še lepo vprašam, kaj je vzrok, da se v tako malem številu udeležujete sej; ker enih ni prav nikoli blizu. Pridite enkrat; boste videle, da se boste drugikrat rajše seja udeležile; prepričale se boste, da je prijetno biti na seji v velikem številu naših sosester; tako boste tudi lahko videle in slišale, kako naše društvo obstoji. Ni samo to zadosti, da plačujete svoje prispevke za društvo, pa se sej ogibate; če bi vsaka tako ravnala, kdo bo pa potem društvo vodil? Zato vas ponovno vladno vabim, pridite enkrat vse na sejo, da se bomo vsaj dobro spoznale. Zdaj, alj v bližajočem se zimskem času boste imele došti časa.

Na bolniški listi se nahajajo: sestra Johana Lovšin in sestra Stefanija Znidarsič. Zadnja je prestala hudo operacijo in zdaj se ji stanje obrača že na bolje. Iz srca vama želim zopetno ljubo zdravje, da bi ga vama ljubi Bog zopet podelil, saj zdravje je največje bogastvo na svetu.

S sosesriškimi pozdravom vsem skupaj.

Gabriela Masel, tajnica.

Društvo Marija Pomoč Kristjanov, št. 165, West Allis, Wis.

Zahvala

Tem potom se želimo najlepše zahvaliti vsem članom in članicam, dalje vsem našim prijateljem ter društvom, kateri so se udeležili naše zadnje vinske trgatve; namreč društvu sv. Jožefa št. 103 KSKJ., podružnici Slov. Ženske Zveze št. 17 in podružnici Slov. Ženske Zveze št. 12. Prav lepa hvala našim vrlim članicam, ker so tako dosti darovale in pa tudi našim muzikantom, ker so tako fino igrali.

Zdaj pa je bilo na naši zadnji seji sklenjeno, da se udeležimo korporativno domače zabave podružnice Ženske Zveze št. 12 dne 27. oktobra v Harmonie dvorani, in se zbiramo ob 7:30 zvečer pri meni na domu, da gremo potem skupaj na to prireditve.

Zdaj pa še prosim članice, da bi bile malo bolj redne in točne s plačevanjem svojih mesečnih prispevkov, ker to je potrebno.

S sosesriškimi pozdravom,
Mary Petrich, tajnica.Društvo sv. Jožefa, št. 169,
Cleveland (Collinwood), O.

Cenjeni bratje in sestre: Opozarjam vas na sklep naše zadnje seja, da se naše društvo korporativno udeleži slavnosti društva Najsvetejšega Imena pri fari sv. Kristine v Euclidu, O., v nedeljo, dne 21. oktobra t. l., ko bodo dali blagosloviti novo društveno bandero. Kakor se sliši, bo to ena izmed največjih slavnosti, kar jih je še bilo dozdaj v našem sosedom Euclidu. Da bo pa slavnost še

večja in bolj pomembna v moralnem oziru, radi tega tem potom apeliram na članstvo našega društva, da se te pomembne slavnosti sleherni član in članica udeleži; s tem bomo pokazali našim sosedom pri fari sv. Kristine, koliko nas je pri društvu sv. Jožefa št. 169.

Bratje in sestre, se še kaj spominjate, ko je naše društvo obhajalo 10 letnico svojega obstanka in drugič, ko smo praznovali 25letnico naše fare; na obe ti prireditvi so se farani sv. Kristine častno odzvali; in zdaj je pa naša dolžnost kot zavedni katoličani, da jim za njih uslugo vrnemo z našo obilno udeležbo na omenjeni dan.

Na tem mestu prosim članstvo, ki imate avtomobile, da pridete ob eni uri pred Slovenski Dom na Holmes Ave., da se skupno odpeljemo na slavnost, ter da tudi dotične vzamemo seboj, ki nimajo svojih vozil. Ponovno prosim in apeliram na vas: Pridite v velikem številu ter pripnite društvene regalije na prsa, ker le na ta način bomo lahko poznali eden drugega.

Dalje vas tudi prosim, da se udeležite redne mesečne seja v četrtek, 18. oktobra v cerkvenih prostorih; na tej seji bodo podani trimesečni računi o dohodkih in izdatkih. Vsak član in članica bi se moral toliko zavedati, da bi bil navzoč, ko društveni odbor podaja svoje trimesečne, ali 6 mesečne ali celoletna poročila, kajti premožnost društva, katerega član(ce) ste tudi vi, je tudi deloma vaša imovina; torej bi morali tudi znati, kako se z vašim težko prisluženim denarjem gospodariti. Vedeti bi tudi morali, da so le vaši društveni uradniki, kateri imajo nalogo voditi društveni posel, vredni biti voditelji istega. Zdaj, ko se nam bliža konec tekočega leta, bi članstvo moralo biti bolj pozorno ter se bolj točno udeleževati rednih mesečnih sej.

Se na nekaj vas želim opozoriti; osobito na to želim opozoriti našo mladino: V zadnjem Glasilu je bilo tudi uradno naznanilo našega Jednotinega atletičnega komisarja; v tem naznanilu poroča, da naj bi si vsako društvo izvolilo na mesečni seji v oktobru t. l. enega člana ali članico, ki bi imel priložnost biti uradnik dotičnega odbora. Radi tega apeliram na vas, stariši, da poveste to svojim sinovom in hčeram, ki se zanimajo za razne športe, da naj se gotovo udeležijo seja jutri večer.

Končno naj mi bo dovoljeno poročati članstvu našega društva veselo vest, da bomo imeli na prihodnji seji priložnost sprejeti novega člana v naše društvo s prestopnim listom v osebi našega pomožnega župnika Rev. Ludvik Kužnik-a. Naj torej nikogar ne manjka, da bomo vsi skupno zaklicali: Dobro došel in da bi ostal med nami mnogo, mnogo let!

Bratski vam pozdrav,
George Panchur, tajnik.

Društvo sv. Elizabete, št. 171,
New Duluth, Minn.

Članom in članicam, to je vsem tistim, katerih ni bilo navzočih na zadnji seji se naznanja, da bomo imeli naše seja zopet kot smo jih imeli zadnjo zimo, namreč vsako tretjo nedeljo v mesecu kakor po navadi, in sicer ob eni uri popoldne in ne ob tretji uri kot do sedaj. Upam da boste to vsi upoštevali in se po tem ravnali.

Sedaj ne bomo več imeli prilike iti ven v prosto naravo, na piknike in drugo zabavo, zaradi tega bo imel vsaki več prilike, da se udeležijo društvenih sej. Upati je torej, da se boste udeleževali mesečnih sej vsaki mesec, kdor le ni zadržan. Mnogokrat bi se lahko marsikaj pametnega ukrenilo, če bi bilo več članstva navzočega na seji. Zatorej vsi na vsako sejo, to naj bo vaše geslo!

Bratski pozdrav vsemu članstvu naše dične Jednote.
Frank Vesel, tajnik.

Društvo Marije Pomagaj, št. 176, Detroit, Mich.

Tem potom naznanjam, da smo dne 5. oktobra izgubili iz naše sredine spoštovanega in dobrega člana Frank Jakše-ta. Pokojnik je bil ugleden in član od vseh v River Rouge in Detroitu. V novo domovino ali v Ameriko je prišel pred 33 leti in sicer v Indianapolis, Ind., nakar se je preselil semkaj v Detroit in River Rouge. Tukaj je živel skromno in si postavil par hiš ter svojo družino vzgojil v lepem katoliškem duhu.

Pogreb se je vršil s peto sv. mašo zadržino iz cerkve Our Lady of Lourdes. Društvo mu je položilo venec na oder v zadnji pozdrav in počast; tako smo izvršili tudi našo dolžnost, da smo pokojnega sobrata spremili k zadnjemu počitku.

Rajni Frank je bolehal več let, nakar je za vedno odšel k božjemu počitku po svojem, od Boga blagoslovljenem in dovršenem delu. Rojen je bil leta 1877 v vasi Orehovice, fara Št. Jernej, na Dolenjskem. Zapuščena žalujčo soprogo Jospino in sine: John, Joseph, Charles in William, ter hčere: Josephine, Mary in Jennie.

Dragi nam pokojni sobrat! Naj Ti bo lahka ameriška zemlja; družini izrekam v imenu društva naše iskreno sožalje.

Michael Zunič, tajnik.

Društvo Marije Pomagaj, št. 190, Denver, Colo.

Celokupni odbor našega društva še enkrat uljudno vabi vse članice tega društva, kakor tudi vse Slovence in Slovence iz naše naselbine ter okolice, dalje vse naše prijatelje in znance, da nas obiščete v velikem številu dne 21. oktobra zvečer ob 7:30 na naši prireditvi. To bo naša prva igra, katero vprizori članice-društva povodom 10-letnice ustanovitve društva, ob enem bomo pa obhajale tudi Jednotino 40-letnico. Igra bo jako lepa in zabavna; nobenemu ne bo žal, ki se bo iste udeležil; tudi igralci so izvrstni ter se prav pridno učijo. Igra se imenuje "Vedež." Akoravno so igralci tukaj rojeni in ne znajo tako slovensčine kakor mi, ki smo hodili v slovenske šole, pa vseeno se bodo svojih ulog izvrstno naučili.

Torej še enkrat vabimo vse skupaj. Posebno se pa članicam naznanja, da bo vsaka kupila en tikek ker je bilo sklenjeno na seji, da mora vsaka en tikek kupiti če pride na igro ali ne.

Končno upamo, želimo ter pričakujemo velike udeležbe za kar se društvo z odborom vred že vnaprej zahvaljuje. Bodite prepričani, da tudi me vam povrnemo kadar boste imeli kako prireditve.

Odbor.

Društvo sv. Štefana, št. 224,
Cleveland, O.

Dragi mi sobratje in sestre našega društva: — Tem potom se oglašam do vas kot tajnik društva. Ker mi ni bilo mogoče udeležiti se zadnje mesečne seja v oktobru, ker se moram zdraviti v bolnišnici in ker mi je malo prenehal beteg (bolezen), zato prihajam s temi vsticami do vas, kar se tiče društvenih stvari.

Za časa moje boleznij je prevzel tajniški posel naš pomožni tajnik brat Louis Feješ, ki pobira asessment tuji na svojem domu ali stanovanju. Katerega mu je pa bližje, pa lahko tudi plača pri blaginjičarki, sestri Tereziji Kavas, 1395 E. 51 St.; samo da se noben član(ce) ne spozabi, da bi v resnici ne plačal; na ta način bo šlo delo pomnožnemu tajniku lažje izpod rok, da se mu ne bo treba preveč truditi.

Naj zadostujejo predstojee vrstice za vse članstvo našega društva: želim tudi, da bi za časa moje odsotnosti lepo ter složno napredovali. Če bo božja volja, da se mi zdravje izboljša, se morda že kmalu med vas povrnem.

Z bratskim pozdravom,
Ludvig Cernela, tajnik,
sedaj v City Hospital.

RAZNE NOVICE IZ CHISHOLMA, MINN.

Kakor znano, je Chisholm 1. septembra t. l. postal mesto. Prve volitve za mestne urade so se vršile dne 8. oktobra. Volitve so za Jugoslovane dobro uspele. Od 14 uradnih mest so Jugoslovani dobili 7 uradov. Izvoljeni so kakor sledi: Za župana je izvoljen Rudolph Stukel, on je sin Jakoba Stukla, znanega kralja krompirja in nečak Joseph Stukla, bivšega predsednika KSKJ. Za rektorja je izvoljen Frank Centa Jr. Za blaginjaka Frank Paskvan, za mirovnega sodnika John Dropp (Drapp), za aldermane pa Joseph J. Arko, John Latkovich in Steve Kosun. Ob enem se je tudi volilo za novi mestni charter, kateri je bil predložen volilcem v odobritev. Charter je bil sprejet z veliko večino glasov. Ta charter daje mestni upravi velike upravne pravice in mestu veliko samostojnih pravic, česar prej nismo imeli. Mesto Chisholm ima nekoliko manj kot 9 tisoč prebivalcev. Mesto troji okoli pol milijona dolarjev davčnega denarja na leto.

Novo mestno upravo čaka veliko dela, ker bo morala poslovati po novem poslovnem redu, poleg tega je v teku tožba z rudniškimi družbami radi neplačanih davkov in tožba dveh občin, katere bi rade ovrgele sedanji mestni teritorij.

Tudi za državne volitve vlada veliko zanimanje. Te volitve se bodo vršile v mesecu novembru. Nas, Slovence, predvsem zanima volitev za državnega senatorja, za katerega kandidira Slovenec John Golob iz Hibbinga. Ako bodo Slovenci trdno stali za njim, bo gotovo izvoljen. John Golob je bil rojen v Lučah na Štajerskem. V Ameriko je prišel s starši kot mal deček. Bil je v svetovni vojni in bil težko ranjen in poškodovan. V Hibbingu je bil dvakrat izvoljen za mestnega blaginjaka, dve leti pa je bil mestni rektor. Njegovi sedaj že umrli starši so bili jako delovni in zavedni Slovenci. V Hibbingu na njihovem domu se je ustanovilo prvo društvo za Chisholm, katero je bilo priklopljeno h KSKJ. Slovenci, naša dolžnost je, da ga podpiramo, da bo izvoljen za ta važen urad državnega senatorja.

V četrtek, 4. oktobra je na svojem domu umrla znana rojkinja Mary Pechovnik; bila je vdova po pokojnem Joseph Pechovniku, ki je že pred leti umrl. Pokojna je bila doma iz Luč pri Ljubnem na Štajerskem. Stara je bila 65 let. Pogreb se je vršil v ponedeljek 8. oktobra ob devetih dopoldne s sveto mašo. Bila je članica društva sv. Ane št. 156 KSKJ. Tukaj zapuščala tri sinove. Naj v miru počiva!

V soboto 6. oktobra, malo pred poldnem, se je pripetila težka smrtna nesreča. Mrs. Mary Mestek, žena John Mesteka iz Swandale, se je peljala s svojo hčerjo in malo nečakinjo iz Frazerja, kjer so bile na obisku pri njeni hčeri Mrs. John Bovitz.

Na poti domov se je med vožnjo pokvaril volan pri avtomobilu. Avto je bil izven kontrole ter ga je tko močno zaneslo, da so se vrata odprla, pri čemer je Mrs. Mestek padla ven tako nesrečno na tlakovano cesto, da si je zlomila vrat in umrla. Hei je bila le malo poškodovana, vnučkinji se pa ni zgodilo ničesar. Pokojna je bila stara 46 let. Zapuščala je in devet otrok. Pogreb se je vršil v torek 9. oktobra na Hibbingu. Bila je članica društva

sv. Barbare št. 40, KSKJ, Hibbing, Minn in društva Makabejcev. Prizadeti družini iskreno sožalje, pokojni pa večni mir in pokoj.

John J. Sterle.

Joliet, Ill. — Jesenski piknik tukajšnje Zveze slovenskih družtev, ki se je vršil dne 7. oktobra je bil prav dobro obiskan. Takega številnega poseta se nismo nadejali. K temu so največ pripomogle kontestantnje, katerim se moramo za uspeh v prvi vrsti zahvaliti; in v resnici je bilo to nekaj sijajnega.

Za kraljico te prireditve je bila v kontestu proglašena in kronana Miss Marie Setina iz Rockdale, ker je prodala 665 tiketov; v ta namen je dobila v dar krasen demantni prstan. Druga kontestantinja Miss Helen Vesel je prodala 605 tiketov; tretja, Miss Elizabeth Petric 564; četrta, Miss Mayme Pirc pa 184. Druga in tretja je dobila vsaka v priznanje zapestno uro, zadnja pa lepo šatuljo. Te vrle mlade rojkinje so za to prireditve prodale 2018 vstopnic, res lepo število.

Ob enajstih je predsednik Zveze br. Zivetz Jr. občinstvu predstavil kraljico s primernim nagovorom; kronale so jo pa sledeče: Mrs. Jean Tezak, Mrs. A. Struna, Mrs. A. Skedel, Mrs. Barbara Vranesich, Mrs. Anna Jerischa, Miss Mary Gospodarich in Miss Lois Delander; poleg daril so prejele kontestantnje tudi lepe sveže šopke. Darove je izročil Dr. Josip A. Zalar. Zastopniki raznih organizacij ali sodniki so bili sledeči: Josip Zalar za KSKJ., Frank J. Wedic za DSD., Frank E. Vranichar za JSKJ., Fred Malle za SNPJ., Anne Plut za SZZ in Mary Golobich za WCOF.

Naše iskrene čestitke zmagovalkam in iskrena zahvala vsem udeležencem tega skupnega piknika.

A. Struna.

K zgodovini društva sv. Vida št. 25 KSKJ

V našem lokalnem dnevniku "Ameriška Domovina" je bil te dni v koloni "Iz življenja naših pionirjev" priobčen življenjepis poznanege clevelandškega starega naseljenca Fr. Butala, ki vodi na St. Clair Ave. svojo prodajalno obuvala ali čevljev.

Avtor tega življenjepisa omenja med drugim tudi ustanovitev prvega slovenskega podpornega društva v Clevelandu iz katerega je kasneje nastalo društvo sv. Vida št. 25 KSKJ.

Ker je v tem spisu nekaj važnih zgodovinskih podatkov v zadevi navedenega društva, ki niso bili v celoti priobčeni v našem listu, zato prinašamo te kratke važne odstavke iz pripovedovanja prvega tajnika dr. sv. Vida, brata Frank Butala kakor sledi:

"Leta 1890 se je ustanovilo v Clevelandu društvo, ki se je imenovalo "Oesterreichischer Unterstuetzung Verein," pri katerem je bilo nekoliko Slovencev in več Kočevarjev. Slovenci in Kočevarji se niso dobro razumeli pri društvu, pa so si društvo razdelili: Slovenci so dobili "Malo društvo," Kočevarji so pa obdržali nemško ime. Čehi so začeli Slovence nagovarjati, da bi pristopili v češko društvo Marijin Spolek. Ker niso Slovenci vedeli, kako bi se reklo po naše "spolek" (društvo), so si ustanovili svoj "spolek." Tudi jaz sem bil član tega prvega slovenskega društva. Seje so se vršile vsak mesec na Superior Ave. pri nekem Kočevarju, ki je imel gostilno in v gornjih prostorih nekako dvorano.

Naše društvo je imelo še nekaj sej pri tistem Kočevarju, potem smo pa sklenili, da se preselimo k Mr. Strnišatu na Lake Street, kjer je imel gostilno in zadej dvorano. Tam

(Dalje na 3. strani)

mo potem naše društvo prekrstil v "Slovenija."

Leta 1893 za časa ustanovitve fare sv. Vida je naš župnik Rev. Vitus Hribar nagovarjal, da bi se kapelica v nemški cerkvi sv. Petra opustila, da bi več delovali za svojo lastno cerkev in da bi društvo postalo cerkveno društvo. Nekateri člani so bili za to, da bi se društvo imevalo "sv. Vida," drugi pa so bili zopet za to, da bi ostalo samostojno. Na sejah se je o tem govorilo in debatiralo: John Grdina in jaz sva nagovarjala člane, naj se društvo spremeni v sv. Vida, tajnik Anton Klinc in podpredsednik, katerega ime na se več ne spominjam, pa sta delovala na tem, da društvo ostane kot je. Vršile so se volitve in posledica je bila, da je zmazala stranka za sv. Vida. Druga stranka je tožila in tudi tožbo dobila. Izplačalo se jim je toliko, da so lahko obdržali društvo Slovenija in so odstopili od nas.

Sedaj smo imeli v Clevelandu dva društva. Slovenija je ostala na starem prostoru, sv. Vida je odšlo pa v Union dvorano na St. Clair Ave., kjer je Mr. Turk lastoval prostore. Mr. Turk je sedaj v stari domovini v vasi Zverce, fara Hinje, jako premožen mož.

Pri društvu sv. Vida sem bil izvoljen za tajnika dasi še jako mlad. Takrat smo se na sejah večkrat sporekli, se zopet pobotali in bili spet prijatelji. Taka navada je menda še danes povsod.

Dostavek uredništva: Društvo sv. Vida št. 25 je pristopilo k naši Jednoti 21. aprila 1894, oziroma tri tedne po njeni ustanovitvi.

Godbeni in pevski koncert v Jolietu

Pevci in pevke iz Waukegana in Jolietu na programu

Joliet, Ill. — Pregovor pravi: "Dober glas se sliši v deveto vas." Glas o naši šolski godbi fare sv. Jožefa, Joliet, Ill., se je potom zadnje jubilejne konvencije K. S. K. Jednote razširil ne samo v deveto "vas," ampak najmanj v sedemnajst različnih držav naše ameriške Unije. Delegati in delegatice minule konvencije so se razšli na svoje domove, raztresene po sedemnajstih državah naše nove domovine, in razširili po svojih naselbinah dobro ime naše šolske godbe. Zakaj vsak, kateri je v Indianapolisu slišal igrati našo godbo, je bil presenečen in ginjen do srca, ko je slišal, kako izvrstno so naši mali fantki in dekleta igrali in peli naše mile slovenske pesmi. Mnogim so stopile solze v oči, ko so po mnogih letih zopet čuli pesmi, katere so sami prepevali v veselji mladosti, toda jih v bridki borbi za vsakdanji kruh že popolnoma pozabili. To godbo, katere se je tako priljubila našim rojakom delegatom, bomo zopet slišali prihodnje nedelje, dne 21. oktobra popoldne, ko priredi velik koncert v Joliet Catholic High School Auditorium, Joliet, Ill.

Ravno na tako dobrem glasu kakor naša godba, je slovensko cerkveno pevsko društvo "Lira" iz Waukegana, Ill. Naši rojaki na ameriški Vrhniki so že od nekdaj znani kot izborni pevci in pevke. Ni čuda torej, da se tudi njih mlajši rod zanima za zbor, ker je pred kratkim nastopil tam z velikim uspehom. — Za publ. odsek zveze "United Slavic Choral Societies":

organista, da pokažemo, da tudi mi nekaj znamo.

Koncert, za katerega se mladi godbeniki, pevci in pevke iz Waukegana in iz Jolietu tako skrbno pripravljajo, bo v resnici nekaj izvanrednega. Kaj takšnega še nismo imeli. Father Plevnik so kupili številno novih uniform za svoje godbenike tako, da bodo lahko vsi igrali; in godbenikov bo nad sto. Pevcev obeh društev bo pa tudi nad sto. To izvanredno veliko število godbenikov in pevcev je vzrok, da smo najeli prostora Avditorium višje katoliške šole, kajti naša cerkvena dvorana je premajhna za tako krasno in veliko pevsko in godbeno prireditev.

Dragi rojaki! Res je, da se dober glas sliši v deveto vas," ravno tako je tudi res, da lepi glas naših godbenikov, lepi glas pevcev in pevke iz Waukegana in iz Jolietu ne bo prišel do vaših ušes, če boste v nedeljo popoldne ostali doma; če boste pozabili priti na naš veliki koncert. Ne tedaj zamuditi te izvanredne prilike slišati nekaj lepega, nekaj koristnega, nekaj umetnega, na kar smo lahko vsi Slovenci ponosni, namreč, naše ljube, narodne melodije in pesmi.

Koncert se bo začel točno ob pol tretji uri popoldne v nedeljo, dne 21. oktobra, v Joliet Catholic High School Auditorium, Hickory and Jefferson Sts. Vstopnina samo 25c.

Rev. George J. Kuzma.

VSESLOVANSKI KONCERT

(Nadaljevanje)

Chicago, Ill. — Pevsko društvo "Slovan" poroča, da šteje sedaj 48 pevcev in 16 pevke, skupaj 64 pevskih moči. Imena odbornikov so: Mr. Jerry Triller, predsednik; Mr. Joseph Kuhel, podpredsednik; Mr. Jacob Brljavac, tajnik in zapisnikar; Mr. Steve Malnaric, blagajnik; Mr. Jacob Tisol, oskrbnik muzikalij (librarian).

Pevsko društvo "Lira" pa poroča, da šteje sedaj 20 pevskih moči, ter ima naslednji odbor: Mr. John Weble, predsednik; Mr. Frank Kordesh, podpredsednik; Miss Evelyn Fabian, tajnica; Mrs. Lollie Nemanic, blagajničarka; Mrs. Vera Kordesh, zapisnikarica.

Kakor zadnjič povedano, šteje "Adrija" 30 pevskih moči. Po teh številkah bi imelo na vseslovanskem koncertu v slovenski skupini nastopiti nad sto pevcev in pevke, pevcev približno dvakrat toliko kakor pevke.

S tem naj bo začasno zaključen popis slovenske skupine. O številnih zborih drugih slovenskih skupin bomo poročali kar najbolj mogoče na kratko in v istem redu kakor bomo sami dobivali podatke.

Ena najfinjših točk na vseslovanskem programu bo gotovo nastop Ukrajincev. To narodnost bo zastopal en sam zbor, namreč "Ukrainian Chorus of Chicago." Ta mešani zbor je star komaj šest let in šteje 50 oseb. Predsednik je Mr. Simon Domanczuk, učitelj pa Mr. Geo. Benetski. Zbor je že prej priredil svoje koncerte v Chicago Civic Theatre. Zadnje zimo je nastopil trikrat na "National Broadcast." Pred dvema leti je pel v Studebaker gledališču v Chicago. Podaja se tudi v pevске tekme; odnesel je dvakrat prvo nagrado od "Chicago Tribune Music Festival," in dvakrat prvo nagrado od "County Fair." Naši rojaki v mestu Sheboygan, Wis. so tudi morda imeli priliko videti in slišati ta zbor, ker je pred kratkim nastopil tam z velikim uspehom. — Za publ. odsek zveze "United Slavic Choral Societies":

Ivan Račić.

ZAHVALA

Milwaukee, Wis. — Bilo je v nedeljo, 23. septembra popoldneko prideta rojaka Louis Ambrozich in Joe Tamshe po naju, da

posetiva "basket" piknik društva "Vijolica" v DeWirth parku. Četudi nerada, vendar sva ustregla prijateljem ter se odpeljala na omenjeni prostor. Ko se pripeljemo na določeni prostor, naju Mr. Ambrozich povabi v dvorano, kjer naju je čakalo veliko presenečenje (surprise). Takoj ob vohu naju sprejme Mrs. Potiak, ter nama prav po slovenski šegi ponudi pitj iz okrašenega "litra" (res, pravi starokrajški liter). Ko se nekoliko razgledava, vidiva, da so bile štiri dolge mize zasedene, na vsaki mizi šopki srebno-okrašeni. Posadili so naju na častno mesto in — najuna najmlajša hčerka Helen, nama prinese veliko srebrno košaro srebrnega cvetja in pravih 25 srebrnih "\$" je viselo raz cvetja — ter nama pove, da "basket" piknik je samo preteza, ampak veselje je nama v počast ob priliki najune srebrne poroke. V resnici kaj takega nisva pričakovala; vedela tudi nisva preje koliko resničnih prijateljev imava.

Najuna dolžnost je, da se pristrčno zahvaliva za trud slededim: Mr. in Mrs. Louis Potiak in hči, Mr. in Mrs. Toni Zagar, Mr. in Mrs. Louis Slak in hči, Mrs. Annie Friškovetz in hči, Mr. in Mrs. Louis Ambrozich, Mr. in Mrs. J. Plesnik, Mr. in Mrs. M. Kmetz, Mr. in Mrs. J. Mesarich in sin, in Mr. in Mrs. Joe Grandlich. Zahvaljujeva se tudi Joe Tamshe, Mr. in Mrs. T. Frangesh, Mr. in Mrs. Louis Sustersich, Mrs. Sagadin in sin, Mr. in Mrs. Jos. Beranich, Mr. in Mrs. Joe Androjna, Mr. in Mrs. M. Kutnar, Mr. in Mrs. F. Kopushar, Mr. in Mrs. F. Bužga, Mr. in Mrs. Sagadin in hči, Mr. in Mrs. T. Razdrnik in hčere in muzikantu Frank Klama, ki je skrbel za srbeče pete; nadalje prav lepa hvala vsem, katere sva mogoče izpustila, kajti ni mogoče vse prav napraviti. Se enkrat prav lepa hvala za vse — manjkalo ni ničesar, mize so se šibile pod o kusnimi jedli in pecivi, tudi ni manjkalo vina, piva in "?" In tebi, Mrs. Potiak, tudi ne bo odpuščeno, ker si naju tako premeteno "nafarbala," da greš na World's Fair!? Hvala ti pristrčna!

Da je bilo v resnici zelo lušno, priča dejstvo, da smo se razšli v veselem razpoloženju in v še bolj trdnem prijateljstvu pozno v noč. Bodite prepričani, da še nikdar nisva doživela takšnega iznenadenja ter vas vseh tudi nikdar ne bova pozabila. Bog vas živi!

Zahvaliti se morava tudi najunim otrokom, ki so bili vsi (sedem po številu) navzoči.

Joe in Mary Grivetz.

Pripomba: Dragi sobrat urednik: Samo če bi videli košaro in cvetje tako vse leskeče, ko sem jih obiskal, samo nekaj sem pogrešal — pa vganite, — "\$" ni bilo več. Šalo na stran. Draga mi jubilanta, sprejmita tudi od mene, čeravno že kasno, pristrčne čestitke in naj Vama ljubi Bog v bodoče deli zdravja in vseh dobrot, da dočakata v krogu prijateljev in otrok zlati jubilej, prejmeta zlat "pušec" in prave pristne cekinje. To je, ne samo moja, temveč želja društva sv. Jožefa, št. 103 KSKJ, katerega vredna član in članica sta gorimenošana jubilanta.

Tone F. Kozleuchar, preds.

Vabilo na sejo

Eveleth, Minn. — V naši državi Minnesota se bodo vršile okrajne volitve v torek, dne 6. novembra 1914. In ker imamo Jugoslovani, posebno v St. Louis okraju veliko število glasov, in ker naš narod dosedaj ni bil zadostno vpoštevan pri različnih politikaših, kar se tiče vpsolitve v raznih uradih, je Evelethski Jugoslovanski klub na svoji redni seji v septembru sklenil, da se bo naš klub izrazil glede podpore kandidatom, od katerih more naš narod pričakovati, da

bodo športnega kluba sv. Jožefa št. 53 v Waukeganu; tozadevni odbor je bil sledeči: Fr. Ogrin Jr., predsednik; odborniki: Josip Umek, Mike Grgas, Joseph Zorc Jr. in Frank Drasler.

Te igre se je udeležil tudi načelnik KSKJ. atletičnega odbora in ponovno izvoljeni komisar br. Frank Banich iz Chicago, ki je izročil zmagovalcu br. Frank Ivanetiču krasno trofejo.

Uspeh prve tekmovalne golf igre naših Jednotarjev je bil sledeči:

Frank Ivantich	39-40-79
Frank J. Ogrin	42-39-81
John Gostisha	41-40-81
Max Novak	40-42-82
Frank Miks	41-42-83
Frank Novak	43-40-83
Tony Jaronik	41-43-84
John Hart	41-45-86
Joe Drobnik	41-47-88
John Kuhar	44-45-89
John Treven	45-57-92
Alex Niemi	49-46-95
Rudy Novak	47-48-95
John Petrovic	45-50-95
Joe Grampo	47-51-98
Tony Miks	51-50-101
Jake Repp	49-54-103
J. Zefran	51-53-104
John Artac	52-52-104
Math Sussman	57-48-105
Frank Pluth	51-54-105
Frank Dolence	53-53-106
Al Miks	52-58-110
John Pluth	57-54-111
Rudy Kuhar	57-54-111
Joe Zorc	56-56-112
Frank Banich	56-57-113
John Miks	59-55-114
John Marinsek	58-57-115
Tony Jeffers	60-55-115
John Chamernik	55-61-116
Tony Mozina	68-54-122
Frank Drasler	65-57-122
G. Drasler	68-56-124
Martin Svete	68-58-126
Joe Umek	64-69-133
Jimmy Moore	70-71-141

Ameriški Slovenec novomašnik

V nedeljo, dne 28. oktobra t. l. bo pel novo mašo v Cerkljah pri Krškem, v lepem vinorodnem kraju Dolenjske, kjer nebesko solnce najlepše grozde zlata, kakor to pravijo dolenski očanci, tamkaj bo opravičilo svojo prvo daritev kot duhovnik Kristusov, č. g. pater Leonard Bogolin, o.F.M., ameriški Slovenec, rojen v Chicago, sin ugledne slovenske družine Antona in Uršule Bogolin, živčice na 1848 W. Cermak Road.

Novomašnik č. g. pater Leonard Bogolin je produkt slov. župnije sv. Stefana v Chicagu. Tu se je rodil dne 4. aprila 1910. Pisec tih vrstic se ga spominja še kot desetletnega fanta. Bil je male postave, živahne in brihtne narave, a drugače zelo uobjljivega in mirnega značaja. Nekaj let je po šolskih urah kaj rad pomagal v tiskarni, raznašal je časopis, pomagal zbirati razne tiskovine in bil vedno točen in natančen. Že tedaj je kazal, da se bo iz njega razvil izredni talent, kar se tudi je.

Tedanji župnik cerkve sv. Stefana, preč. g. j. Kazimir Zakrajšek, sedaj župnik v Ljubljani pri cerkvi sv. Cirila in Metoda, je spoznal v tedaj še mladem in talentiranem dečku poklic za vzvišeni duhovniški stan. Navdušil je tedaj malega Bogolinovega Ernesta, da se je odpravil v višjo šolo v Teapolis, Ill., kjer je kot dijak vztrajal in se pridno učil. Izdelal je višjo šolo za izpitom, nato še z odliko kolegij, nakar je študiral nekaj časa v samostanski šoli v Lemontu in tu so ga kot nadarjenega klerika poslali za končne bogoslovne študije leta 1932 v Maribor, v staro domovino, da se tam poleg bogoslovnih študij priuči še pravilne slovensčine, katera mu bo tako prav prišla med slovenskimi izseljenci v tej zemlji.

Kakor je z odliko študiral doslej, tako je z odliko napravil tudi končne študije in dosegel cilj — prihodnji teden bo po-

Če pa hočemo biti vpoštevani, je potreba, da se vsi člani odzovete temu klicu. Zatorej tem potom vabimo vse moške in ženske člane našega kluba, da se v polnem številu vdeležite prihodnje seje Evelethskega kluba vršeče se dne 21. oktobra ob 7:30 zvečer v cerkveni dvorani. Pridite vsi, da se pogovorimo glede naših rojakov kandidatov in drugih, našemu narodu naklonjenih, ki so kandidati za razne urade. Pričakujemo polnoštevno udeležbo.

Za Eveleth Jugoslov. klub: Louis Govze, zapisnikar.

San Francisco, Cal. — V tem mestu je v bolnišnici Marije Pomagaj nenadoma umrl rojak Josip Pangerc, star 52 let, rodom iz St. Vida pri Zatični na Dolenjskem. V stari domovini zapušča tri sestre, tukaj pa brata in sicer nekje v Clevelandu, kateri je naprošen, da se naj kmalu javi pri doli podpisane-mu.

John Bartol, 541 Utah St. San Francisco, Calif.

Barberton, O. — Mr. Anton Grdina iz Clevelanda nam je obljubil, da pride prihodnje nedeljo, dne 21. oktobra zopet k nam s svojim znanim filmskim aparatom, da nam pokaže nove slike iz starega kraja tako tudi od tukaj. Slike bodo gotovo zanimive za nas, ki smo prišli iz starega kraja, ravno tako pa tudi za tu rojeno mladino, da lahko vidi, kje so bili njih starši rojeni.

Za kazanjem slik se bo vršil ples in prosta zabava. Igrala bo slovenska godba, ki je bila ustanovljena šele pred nekaj meseci tukaj v Barbertonu. V tem kratkem času so se ti godci že tako dobro privadili in izučili, da če zaigrajo, pa ima človek revmatizem, ga isti takoj pust, da gre plesat; saj tako so mi rekli. Torej ste vsi vljudno vabljeni, farani in drugi v naselbinah ter okolici, da se te prireditve za gotovo udeležite, gotovo vam ne bo žal, kajti kaj takega se vedno ne vidi. Ne pozabite torej nedelje, 21. oktobra ob 6:30 zvečer, ne pa ob sedmih ali osmih; pridite pravočasno v dvorano Domovine na 14. cesto. Vas vljudno vabi — Cerkveni odbor. Fred Udovič, zapisnikar.

Pozdrav vsem članom in članicam naše Jednote! F. U.

NAZNANILO IN VABILO

Pittsburgh, Pa. — Dne 24. oktobra priredi naša podružnica Slovenske Zveze št. 26 v Slovenskem Domu na 57. cesti plesno veselico (Barn Dance). Igrala bo izvrstna godba, namreč dobro znani Radio Star orkester pod vodstvom Mr. Al. Moravec.

Zato ste vljudno vabljeni vsi Slovenci in Slovani iz Pittsburgha ter okolice, da se te plesne veselice udeležite, kajti nobenemu ne bo žal. Članice te podružnice se že dobro pripravljajo, kako da bodo okrasile plesno dvorano za omenjeni večer, da bo nekaj izvanrednega. Za dobro postrežbo jamči odbor.

Nadalje, ženske naj bi bile omenjeni večer oblečene v navadnih oblekah (Gingham Dress), moški naj bi pa prišli v Overalls.

Zato še enkrat kličemo: Vsi dobro došli 24. oktobra zvečer v naš Slovenski Dom!

Odbor.

Prva tekma golf igralcev naše Jednote

Zadnje nedeljo pretečenega meseca (30. sept.) se je na Bonnie Brook golf igrišču v Waukeganu, Ill. zbralo 37 naših navdušenih golf igralcev, da pokažejo svojo spretnost in zmoglost v tem športu in prvi tekmi za prvenstvo.

Ta tekma se je vršila na po-

svečen po prevz. g. škofu mariborskem v duhovnika Kristusovega.

Slovenci v Chicagu smo se že veselili, da bomo prihodnje leto z veliko slovesnostjo obhajali novo mašo pri sv. Stefanu. Toda talentirani č. g. pater Leonard je prehitel celo čas s svojo vztrajnostjo in pridnostjo pri učenju in bo posvečen že prihodnji teden v mašnika.

Svojo prvo daritev kot duhovnik Kristusov bo slovesno pel v rojstni župniji v farni cerkvi v Cerkljah pri Krškem, kjer sta bila krščena njegova draga in ljubljena oče in mati in kjer počivajo njihovi predniki. Govtovo bo to izreden slučaj za vsotamošnje domačo župnijo in vso okolico, saj bo to zelo zgovoren slučaj, kj bo govoril stari domovini: pogled mati domovina, Tvoja izseljena kri je ostala zvesta Tebi in večnemu Bogu — sinovi Tvojih izseljenih sinov in hčera prihajajo, da na Tvojih oltarjih kot novomašniki Gospodovi darujejo svoje prve daritve večnemu Bogu.

Da, izreden slučaj bo to, ki ga bo vesela stara domovina in z velikim veseljem vzela na znanje.

Znano nam je, da bi oče in mati kaj rada prisostvovala temu velikemu dogodku, ki se bo vršil v Cerkljah na nedeljo 28. oktobra. Toda vsi so računali, da se bo ta dogodek vršil šele prihodnje leto, zato je dogodek vse prehitel in obvestilo o novi maši je prišlo šele pred par dnevi, da se staršem ni mogoče pravočasno odpraviti v stari kraj. Toda nič ne de. V duhu bodo skupaj — vsa srca, staršev, bratov in novomašnika bodo povezani na ta dan v skupno molitev — hvaleč Boga za veliko milost in blagoslov novomašnika.

Chicaški Slovenci tem, potom iskreno čestitajo mlademu č. g. patru Leonardu Bogolinu na doseženem cilju — novomašništvu, kakor tudi njegovim staršem in njegovim bratom! Daj mu ljubi Bog dolgo življenje in priliko mnogostoriti za zveličanje človeških duš — kar bo odslej njegov glavni poklic. Naj njegov novomašniški blagoslov pride tudi nad nas, ki ga bo podelil kot duhovnik Kristusov v imenu Boga Očeta, Sina in sv. Duha. Amen.

Novomašnik bod' pozdravljen! A. S.

Zadnja svetovna vojna v številkah

V vojno službovanje je bilo poklicanih tekom zadnje svetovne vojne v Nemčiji nad 13,000,000, v Avstriji 9,000,000, v Francoskem skoro 8,000,000, v Veliki Britaniji nad 8,250,000, v Ameriki 3,375,000, v Romuniji 1,000,000, v Belgiji 400,000, v Rusiji približno 10,000, v Turčiji in Bolgariji skupno 2,500,000 ter v vseh drugih manjših državah, ki so bile zaveznice Antante, 1,000,000 vojakov.

Moč nemške armade je bila dne 1. avgusta 1914, 3,900,000, 6. septembra 1916, 8,200,000, a 11. novembra 1918, 8,000,000 mož.

Nemčija je utrpela največje izgube v začetku vojne ter v spomladanski ofenzivi leta 1918. Ta poslednja je stala Nemčijo v času od marca do junija približno 114,251 mrtvih, 73,470 pogrešenih in ujetih ter kakih 500,000 ranjenih.

Francozi so utrpeli najboljše izgube baš tako v prvih mesecih vojne, potem v verdunski bitki od februarja do junija 1916, ter končno priložnost ofenzive od marca do junija 1918. Samo tekom te ofenzive je padlo 167,000 Francozov, a 266,000 jih je bilo ranjenih.

Za Angleže je bila najbolj usodepolna bitka pri Somi, v kateri so izgubili 150,000 mrtvih ter jih je bilo 318,000 ranjenih.

Skupno znašajo izgube svetovne vojne v Nemčiji 1,808,545 mrtvih ter 4,247,143 ranjenih, kamor je treba še pristeti 14,000 kolonialnih vojakov-domacinov. Angležev je bilo ubitih 869,000, Francozov 1,354,000, Italijanov 600,000, Romunov 159,000, Belgijcev 115,000.

Tekom svetovne vojne je Nemčija izdelala 200 različnih vrst izstrelkov, od teh je bilo 170 vrst čisto nove konstrukcije. Proti koncu svetovne vojne so v Nemčiji izdelali mesečno po 11,000,000 izstrelkov.

Spočetka so armadi ob mobilizaciji morali dobavljati po 1-200 pušk dnevno. To zalogo so že po prvih bitkah docela porabili, tako da so kasneje izdelovali na mesec po 250,000 pušk.

V prvih mesecih so izdelali po 200 strojnih pušk vsak mesec. Leta 1917 so morali dobavljati armadi vsak mesec po 7,000 strojnica, a leta 1918 po 13,000.

Največ ročnih granat je pre-

jela nemška armada tekom zime leta 1916-17. V tem času je nemška armada porabila 9,000,000 ročnih granat. Vsega skupaj je bilo tekom svetovne vojne poslanih iz Nemčije na fronto 300,000,000 ročnih granat.

Leta 1917 je nemška infanterija porabila 2,340,000,000 patron. Leta 1918 so za nemško armado dobavljali vsak mesec po 250,000 jeklenih čelad. Vsak mesec so armadi dobavili v letu 1917 po 3000 lahkih topov. Proti koncu vojne je imela Nemčija na frontah 19,000 težkih topov. Vsak mesec so izdelali leta 1917 po 443 metalcev min in 1,750,000 min, katere ti metalci min izstreljujejo.

2,000 metrov visok stolp v Parizu

Generalni komisar za pariško svetovno razstavo l. 1937 se je obrnil na francosko prebivalstvo z otklicem, naj mu ljudje pošljejo predloge, ki bi utegnili povzdigniti privlačnost slovesna nameravane prireditve. Prišla je kopica nasvetov, med drugimi tudi načrt inženirja Lossierja in arhitekta Faureja-Dujarrieja, ki predlagata komisarju, naj se kot atrakcija razstave zgradi 2,000 metrov visok stolp iz jekla.

Tehnika, pravita omenjena, je danes tako napredovala, da bi bila zgraditev takšnega stolpa mnogo lažja kakor je bila gradnja Eiffelovega stolpa leta 1889. Stolp bo meril v prerezu pri tleh 210 metrov, zgoraj pa bo znašala njegova širina 40 m. Stene iz železnega betona pri tleh ne bodo debelejšje kakor 12 metrov.

Načrt predvideva tri terase: prvo v višini 600 metrov, drugo v višini 1300 metrov in tretjo 1800 metrov nad zemljo. — Projektanta menita, da bi bil takšen stolp silne važnosti tudi za obrambo Pariza pred zračnimi napadi. Ena izmed teras bi se dala v primeru vojne nemudoma preurediti v letališče. Poleg tega bi na stolpu lahko postavili do sto obrambnih topov. Stresljaji, ki nastanejo zaradi streljanja, ne bodo stolpu prav nič škodovali. V dobi miru pa bi se terasa novega stolpa lahko porabila za sanatorij z višinskim znakom. Seveda bo imel stolp tudi vremensko opazovalnico in radio postajo, kakršne ni nikjer drugje na svetu.

Materino delo

Referent A. Sinker je predaval v Londonu o poljubih, ki jih razdeli mati v dvajset let trajajočem zakonu šestčlanski družini. Po računih tega statistika v dvajsetih letih zakona olupi mati 87,600 krompirjev, zakrpa 10,400 nogavic, pripravi 29,200 ležišč in namaže z maslom 175,200 kruhkov.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Glasi slovanstva
Lestica Kraljevo-Slovanstva Kraljevo Jednote v Zdrženih državah Amerike

Uredništvo in upravitelstvo
5117 St. Clair Avenue CLEVELAND, OHIO

Na Glase na leto \$0.84
Na mesec \$0.07
Za inozemstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY
THE GRAND CARNOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U. S. A.
In the Interest of the Order
Issued every Tuesday

OFFICE: 5117 St. Clair Avenue CLEVELAND, OHIO
Telephone: Henderson 3912

Terms of Subscription:
For Members Yearly \$0.84
For nonmembers \$1.00
Foreign Countries \$3.00

83

POSNEMANJA VREDNO

Ze večkrat smo povdarjali obžalovanja vredno dejstvo, da se mladina tako nerada in maloštevilno udeležuje društvenih sej. Tako smo tudi priporočali, naj osebno pri večjih društvenih udeleževanju posebne seje za mlade člane, katere bi lahko vodili v bolj umljivem jeziku, v angleščini, ker slovenščine niso zadostno zmogni.

Baš v zadnji izdaji Glasila je bilo na "Our Page" poročano o lepi seji mladih članov društva sv. Jožefa št. 7, Pueblo, Colo., vršči se dne 26. septembra zvečer, katere se je udeležilo 125 članov in članic z jako lepo izbranim dnevnim redom.

Sejo je vodil društveni predsednik brat Joe Russ. Najprvo sta dva člana in bivša delegata minule konvencije, br. Steblaj in brat Mikatič poročala o važnih sklepih konvencije. Nato je brat J. Butkovich Jr. nastopil s svojimi zanimivimi pevskimi točkami. Zapisnikar br. Mikatič je s svojim nastopom o športu tudi navzočim ugajal.

Zatem je vodja žogometne skupine društva sv. Jožefa, brat Egan (Speedy Egan) podal kratko poročilo o delovanju v letošnji sezoni. Vsi, za šport vneti člani so mu obljubili svojo pomoč v prihodnji sezoni.

Nato se je sklenilo, da Jožefovci zopet nastopijo v sedanjem ali bližnjem sezoni za basket ball igranju ker imajo dobre in že vane moči, ki hodijo v višje šole.

Po dovršeni seji so pa štirje člani atletičnega kluba vprizorili še boksanje ali rokoborbo in sicer br. Frank Zupancic, Joe Ahlin, Vic Zupancic in Steve Zivna.

Naravno, da je po vsem tem programu sledilo okrepčilo s prigrizkom in pijačo, tako je bil na vrsti tudi ples.

Seje tega društva se vršijo vsako četrto nedeljo v mesecu v društveni dvorani. Gotovo je, da bo prihodnja seja še bolj številno obiskana. Ali bi ne mogla tega društva še ostala naša društva posnemati?

KAJ NAROD DOLGUJE KATOLISKIM ŠOLAM?

Predzadnje nedeljo, dne 7. oktobra je imel tekem katoliške ure po radio Rev. Dr. George Johnson, iz Washingtona, D. C. jako pomemben govor, katerega se je čulo potom vseh radio postaj širom Amerike. Za predmet si je govornik vzel vprašanje: "Kaj narod dolguje katoliškim šolam?" Pri tem je omenjal sledeče:

"Če kaka država uvede obligatno šolanje ali izobrazbo, s tem prisili starše, da pošiljajo svoje otroke v šolo. Pri tem b' morala država tudi pomagati staršem in nuditi mladini tudi take šole, ki so v skladu z verskim prepričanjem staršev in mladine. Ako se ne ravna po tem, potem ne smemo trditi, da je v Ameriki verska svoboda na podlagi ustave vsem zajamčena.

Odkar so tudi katoličani primorani s plačevanjem davkov podpirati izobrazbo (šolanje) v Združenih državah, bi morali biti po vsej pravici deležni vsaj nekaj koristi tega davčnega bremenja. Ti državljani gotovo nimajo od sekularnih ali javnih šol vse koristi od plačanih davkov, ker država nič ne podpira tudi katoliških ali privatnih šol.

Ker so naše katoliške šole velikanskega pomena za splošno dobrobit Amerike, bi iste javnost ali oblast ne smela zapostavljati kot privatne učne zavode. Naše katoliške šole so domoljuben prispevek dežel in kakor javna odprta knjiga, da isto lahko vse čita.

Dandanes pohaja v naše katoliške šole dva in pol milijona učencev. Ako bi ta mladina ne hodila v katoliške šole bi jih imela država na rami v zadevi izobrazbe. Že danes je za našo šoloobvezno mladino premalo učnih zavodov. Ker računamo za enega samega šolarja samo \$300 stroškov letno, bi morale Združene države izdati samo za nove šole naših učencev 750 milijonov dolarjev, k temu je pa treba prišteti še 300 milijonov dolarjev na leto za učiteljske plače in drugo.

Katoličani v Združenih državah ameriških vzdržujejo torej svoje lastne šole, poleg tega pa še plačujejo davke za šolanje drugih otrok. Ena desetina učeče se mladine v Ameriki pohaja v katoliške šole, katoličanov je pa ena šestina izmed skupnega prebivalstva. To torej pomeni, da ena šestina prebivalstva plačuje za izobrazbo poleg ene desetine svojih otrok še za devet desetih drugih otrok."

Tudi ameriški Slovenci smo v tem prizadeti, ker imamo skoro po vseh večjih naselbinah naše farne šole. Da bi govor Rev. Johnsona res kaj k temu pripomogel!

RAZNE ZANIMIVOSTI

Praga, glavno mesto Čehoslovaške, šteje sedaj 882,000 prebivalstva, ki živi v 32,477 hišah. Praga je zdaj 16. večje mesto v Evropi.

Pred nedavnim so v mestu Rouen, Francija kronali za kralja vseh požeruhov 326 funtov težkega Charles Vienot-a, ki je v kontestu povzli sledeče: dva funta in pol rib, dva funta in en četrt kokoši, dva funta in pol kozletine, funt sira, dva funta

fižola, šest jabolčnih pajev, pri tem je pa spil dve steklenici belega, dve steklenici rdečega vina in štiri steklenice normandskega mošta.

Domačini na Faeroe otočju osušijo ribe na solcu in pri ognju da postanejo trde; potem jih zmeljejo in pečejo iz njih posebne vrste kruh.

Na Japonskem je navada, da se pri pitju čaja istega pred zaužitjem pogrgrlja.

V tridesetletni vojni (1618-1648) je Nemčija izgubila 18 milijonov prebivalcev. Začetkom vojne je Nemčija štela 30 milijonov ljudstva, po vojni pa samo 12 milijonov.

Če se računa vso mokroto ali deževje pri rasti pšenice do dozorelosti, pride na en hleb kruha 2 tone vode.

Bamboo drevesa dosežejo visočino 100 čevljev.

Macedonski kralj Aleksander Veliki je bil rojen v Evropi, umrl je v Aziji, pokopan je pa v Afriki.

V Novi Meksiki se nahaja nekaj jezer in potokov, ki v jesenskem času premenijo svojo naravno barvo, da postanejo sprva rdečkaste in mlečkaste barve.

Dasiravno je izven uljnakov do 30 stopinj mraza pod ničlo, držijo bučele svoje panje vedno pri 57 stopinj gorkote.

Dandanes se prodaja na trgu v obliki praška sledeče predmete ali blago: jajca, meso, gobe, ribe, krompir, hren, grah in kvas.

Pravijo da je v Nebraski prepovedano obdržavati piknik na enem in istem mestu tekem 30 dni.

Na Angleškem so postala zadnje čase v kuhinji zelo rabljiva jajca penguinov.

Vseh 48 držav naše ameriške Unije šteje 3,098 okrajev (counties). Samo država Louisiana imenuje svoje okraje "fars" (parishes). Texas ima največ okrajev (254), država Delaware pa najmanj, samo 3.

Med filmskimi igralci v Hollywoodu je največji Tex Madson, ki meri 7 čevljev in 6 palcev, najmanjši je pa George Brasno, visok samo 3 čevlje in 8 palcev; žena tega pritlikavca je samo za 2 palca višja.

Jugoslavija je domovina starih ljudi na vsem svetu; pri tem prednjačijo moški. Nedavno je ondi umrl 119 letni Peter Gilač, zapustivši 21 otrok in 46 vnukov.

Angleški plemiči v srednjem veku so v svojo zabavo radi prirejali tekme v jedi, kdo bo največ iste povzil. Pri neki tekmi je zmagal oni, ki je spravil v svoj želodec celega mladega pečenega pujska.

Šejk hassan Al Jabal je imel na svojem vrtu napeljavo, kjer se je iz zemlje pretakalo vino, mleko in med.

Kulinarnost (umetnost kuhanja) je na Kitajskem bolj privatna stvar. Ondi zapusti vsaka družina knjigo ali način kuhanja svojim potomcem; take knjige sploh ni mogoče kupiti v kaki knjigarni.

Beseda "možgani" ni nikdar omenjena v sv. pismu; ista je prišla v rabo šele v modernih časih.

Pri rokoborbah in boksanju na Japonskem pridejo včasih v tekmo tudi do 400 funtov težki kontestanti.

Nedavno so opazili celo jato divjih gosi, ki so letele nad himalajskim gorovjem, v višini šest in pol milj.

V severnih krajih, kjer je huda zima, ne rabijo kovinskih žlic in nožev, ampak lesene; tako kovinsko orodje bi se prišlo njih usten vsled mraza.

Vsak naš član (ca) mora biti nosilen na svojo podporno mater, K. S. K. Jednote, ki je začetnica vseh drugih Jednot.

Zaloigre slovankega naroda

Kaj smo mi vedeli v letih 1919, 1920 o strašni zaloigri, ki se je odigravala v oni usodni siri 1919-1920 v Sibiriji! Kri nam zastaja po žilah, ko zdaj o tem beremo. In tem hušje nam je pri srcu, ker je bil žrtev te zaloigre bratski ruski narod.

Bivši nemški častnik Dwinger je v svoji knjigi "Zwischen Wein und Rot, die russische Tragödie 1919-1920" izšlo v založbi E. Diedericha, Jena, 503 strani, z zemljevidom svetovnega ozemlja, opisal boj Kolčakove armade z boljševiki. Kar se je v tej strašni zimi dogajalo v Sibiriji, presega vse strahote svetovne vojne! Zajemljivo bi bilo, da bi tudi bivši naši vojni ujetniki popisali, kaj so doživeli v Sibiriji ali v Turkestanu.

Nas kot Slovane še posebno zanima, kaj so naši ljudje doživeli v slovanški Rusiji.

Dwinger pravi, da bi onega strašnega klanja, kakor se je dogajalo v ruski meščanski vojni, ne bilo, če bi prejšnji zavezniki Rusije tega ne bili tako pasivno gledali. O Japoncih pravi, da so naravnost hujšali bojujoči se stranki drugo proti drugi. Pravi, da jim je šlo za to, da se čimveč Rusov pobije med seboj, da se pripravijo za nje prostor. Trdi, če bi bili zavezniki protiboljševike izdatno podprli, bi bili le-ti z boljševiki kmalu gotovi. In nasprotno: če bi jih sploh ne bili podpirali, bi bili boljševiki mnogo hitreje zmagovalci, in bi bil izostal pretežen del strašnega klanja in strašna katastrofa v zimi 1919-1920 vsled mraza in tifusa.

Dwinger pripoveduje o bojih ob reki Bjelaji (isto kot naša: Bela). Polagoma so boljševiki potisnili Kolčakovo armado do Urala. Belj so z gotovostjo računali, da se bodo v Uralu držali. Pa Gaydova armada na severu se je umaknila preko Urala in cela vojska je morala nazaj. In zdaj je šlo nazaj, ne vzdržno nazaj preko Sibirije tja do Bajkalskega jezera! Redni vojski se je pridružilo še več k' še enkrat toliko civilistov-beguncev. Umik se je spremenil v katastrofo, ko je začela nastopati zima, sibiriska zima.

Mrazu se je pridružil še pegasti legar. Ljudje so v masah umirali. 14. decembra je obležalo 10,000 na legariju umrlih. 14. decembra 20,000 od gladu umrlih in zmrtvih. 18. decembra 30,000. Ljudje so umirali kot muhe v jeseni. Zmrznjeni n' na tifusu umrli. V Tajgi je cstalo 50,000 mrtvih, v Ačimsku 70,000, v Novonikolajevsku 200,000. Strašno! Nad en milijon ljudi je obležalo v sibirskem mrazu in snegu! Kolčakova armada je štela v začetku pol milijona mož; beguncev, ki so spremljali armado, je bilo tričetrt milijona in do Bajkalskega jezera je prišlo vsega skupaj kakih 10,000 mož! Vse drugo je pomrlo med potjo! Pot, ki so jo prehodili, je znašala 5000 kilometrov. — Kaj je proti tej strašni tragediji 30-letna vojna, kaj Napoleonov umik iz Rusije! V enem stepnem taboru je obležalo 40,000 mrtvih konj v eni noči! Po cestah mesta s 70,000 prebivalci, je obležalo 200,000 mrtvih ljudi. Samo 10,000 ob koncu strašnega pohoda! Onkraj Bajkalskega jezera se je namreč raztezala japonska oblast.

Ko se je začel topiti sneg, se je Dwinger vozil zopet skozi Sibirijo. Domov, proti zapadu. Ob železnici so kopali grobove za množice. Ob železnici dvojni trak konjskih trupel, prevrnjenih sani, pol nagih ljudi. Še pred kratkim jih je pokrival sneg, zdaj se vsak dan jasneje odražajo iz snega. V Novonikolajevsku ista silka kot na vsej voznji: ob železniškem nasipu je skupaj nanošenih na tisoče in tisoče mrtvih, poleg njih cele grove konj. Časih so se peljali tako tesno mimo njih, da bi jih

mogli prijeti z iztegnjeno roko. Zopet ogromni skupni grobovi, ki naj sprejmejo vase te gore mrtičev. Po desetim pridežejo zanko okrog glešnjev na nogah in s parom konj jih potegnejo do jam. Potem se vsakega skrbno preiščejo, če ima dobro obleko, in odvzamejo prstane in druge dragocenosti, če jih kje najdejo.

Zadnji spomini na veliko zaloigro, ki se je odigrala tod par mesecev prej. — Slavoljub.

Zakaj je na svetu hudo

Zakaj imamo svetovno gospodarsko krizo, je že natančno doganano. Tehnika je privedla tako v industriji kakor v poljedelstvu — namreč pri vseodločujoči svetovni veleposesti — strojno pridelovanje vseh za življenje potrebnih predmetov tako daleč, da potrebuje industrijski in veleposesniški kapital pri strojih vedno manj ljudi za delo. Velekapital in njegovi stroji delajo, odjemljejo ljudem delo in kruh, blago se koplji, kupev ni. Kje neki naj se kupci vzamejo, če je vzel velekapital ljudem že skoro vsako možnost zaslužkov? Velekapital stoka, ker mu kupčija ne gre več tako od rok kakor prej, ker nimajo narodi ničesar več, kar bi se mogel izveči iz njih. To je kriza mednarodnega velekapitala. Delavstvo in uradništvo je pri preoblici umetnega dela in pri padanju kupčij za kapital vedno cenejše blago, ki ga velekapital izkorišča do skrajnosti. Ko je iz njih iztisnil, kar je mogel, jih postavi enostavno na cesto, kakor vrže proč izžeto limono. Veleposesniški stroji so uničili cene vseh poljedelskih pridelkov. Ker nimajo denarja delavec, uradnik in kmet, tudi on ne more od tovarnarja kupovati blaga. Tako ne zaslužita ničesar trgovec in tovarnar. Stroji v veliki meri stojijo, ker ne morejo za nikogar delati. V resnici bi že lahko delali za ljudi, ampak oni delajo le za denar in ne za ljudi, njihov Bog je denar in ne človek, ki je stroje sam in zase napravlil.

Temu stanju pravi svet kriza. Res je kriza, toda treba je, da vprašamo za koga je kriza in kdo je kriv. Kriza je najhujša za brezposelne delavce in uradnike, pa tudi za obrtnike in trgovce, ker so zaradi zmanjšane prometa in zaslužkov porabili zadnje prihranke, ki so jih imeli. Vsi ti nimajo kruha, oblike in stanovanja. Od hiše do hiše se potikajo za kosček kruha zase in za svoje nedolžne otročičke ter beračijo, da ne poginejo gladu. Stanujejo že po brlogih kakor divje zveri. Kmet ima vsaj to, kar sam pridelava. Obtuje, obleke in drugih potrebščin pa si že ne more kupiti. Tudi davkov ne more več v redno plačevati, še manj obresti in dolgov. Rep za repom gre iz hleva, njiva za njivo. Če pojde to tako naprej, bo tudi kmet stanoval v brlogu. Tovarnar in veleposesnik pa čaka pri bogato obloženi mizi, kdaj bosta zopet pognala svoje stroje. Seveda zase, ne za delavca, uradnika, obrtnika, trgovca ali kmeta. Pa jih ne bodo pognali na ta način, kakor si to predstavljajo. Odkod naj vendar delavec in kmet dobita denar, da bi od tovarnarja ali veleposesnika kupovala, ko jim pa ta dva bogataša s svojimi stroji ne pustita do dela in zaslužka.

To pa ni šele do danes, tudi od leta 1929 ne, ko se je pri nas sedanja gospodarska stiska začela. V tako močvirje je zašel človeški gospodarski voz že nekako leta 1900. Da bi velekapitalu ne zmanjkalo dela in zaslužka, je leta 1914 nagnal ljudi v svetovno morijo. Takrat so državam lahko prodajali blago za vojaške obleke, kanone, strojne puške, pline in granate. V štirih letih so narodi toliko razbili in pametnega dela zamudili, da je po vojni vsega primanj-

kovalo. Deset let se je nato vse strašansko naglo sukalo in vrtele. Kapital je mislil, da bo zrasel do neba, stroji da se bodo razmnožili kakor listje in trava. Ali — nazadnje je bilo zopet vsega preveč in pričelo se je zniževanje plač, odpuščanje delavcev, uradnikov, propadanje obrtnikov, kmetov in trgovcev.

Kaj sedaj? Ogromna oboževanja svetovnih gospodarstevskih vesil, katerim morajo — hočeš nočeš — slediti tudi vse male države, prav jasno kažejo, kaj hočejo, kakšne skomine ima zopet mednarodni velekapital. Radi bi zopet razbijanje, nato pa zopet desetletno pošastno delo, da kopicijo svoj nenasični babilonski stolp. Ali — rana človeštva iz let 1914 do 1918 je še vse preveč sveža in odprta, kar bi lahko povedali vsi naši bivši bojevnik, invalidi, vdove in sirote, in tako se tudi mogočni kvrotok svetovni velekapital prav ne upa. Kriza se pa nadaljuje za delavca, uradnika, kmeta, obrtnika, trgovca, pa tudi za veleposesnika in tovarnarja kot kazni za greh!

Kako se bo stvar končala? Ali bo svetovni velekapital rad ali nerad delil zaslužek s človeštvom tako, kakor zapovedujejo človeška vest, poštenje in tudi zdrava pamet, ali pa bo poginilo vse človeštvo s kapitalisti in njihovimi maliki vred.

Problemi priseljence
Pridobitev naturalizacije brez prvega papirja
Vprašanje: Prišel sem v Združene države pred l. 1900, ali nisem nikdar postal ameriški državljan. Nekdo mi je rekel, da mi ni treba prvega papirja, marveč da morem dobiti drugi papir takoj.

Odgovor: Ni tako. Morate vzeti prvi papir kakor vsakdo drugi. Edini, ki ne potrebujejo prvega papirja, so žena ameriškega državljan in, po najnovjšem zakonu, mož ameriške žene, ako se je ta mož oženil od 24. maja naprej. Kar vam ni treba — in to je brzokone vrok rapačnega nasveta — je spričevalo o prihodu (Certificate of Arrival). Oni, namreč, ki so prišli v Združene države pred dnem 29. junija 1906, ne potrebujejo tega spričevala. Zado- stuje da dokažejo, da so v tej zemlji od tega datuma naprej. Zato tudi jim ni treba plačati pristojbino \$2.50 za spričevalo o prihodu. Ali prvega papirja potrebujejo vendarle.

Državljanstvo tujerodnih otrok
Vprašanje: Ali je res, da mati postane ameriška državljan- ka, ako so njeni tujerodni otroci tudi ameriški državljeni, četudi oče ni državljan? Jaz sem postala ameriška državljanica pred dvema letoma, ali moj mož je še vedno inozemec. Imam dva otroka pod 21. letom starosti. Ali sta državljana?
Odgovor: Od 24. maja 1934 naprej more tujerodni otrok dobiti ameriško državljanstvo po materi, ali vaši otroci ne morejo, ker ste postala državljanica pred dnem 24. maja 1934. Novi zakon veleva, da le, ako je mati postala državljanica po 24. maju 1934, le tedaj more prenesti svoje državljanstvo na otroke.

Prvi papir za inozemskega moža Amerikanke
Vprašanje: Slišal sem, da mož, ki se je poročil z ameriško državljanico, more sedaj postati državljan brez prvega papirja in to po triletnem bivanju v Združenih državah. Ali je to res? Ako je temu tako, bo to dobro za-me, ker sem se začetkom leta poročil s turodno Amerikanke.
Odgovor: Res je, da je bil naturalizacijski zakon spremenjen ali ne vam v korist. Le oni, ki se je poročil z ameriško državljanico po dnevu 24. maja 1934 oziroma oni, katerega žena je postala ameriška državljanica po tem datumu, živja zgoraj omejeno pravico.

PLAČE V HOLLYWOODU
V Hollywoodu in Los Angelesu je skoroda večji odstotek brezposelnih kakor v kakem drugem velikem mestu. To so brezposelni, ki so le tu in tam zaposleni v filmski industriji. Poleg filmskega proletarijata pa je nekaj zvezd, katerim plačujejo po kneževsko.

Al Jolson dobi pol milijona dolarjev plače za vsak film, v katerem igra. Isto toliko John McCormick. Greta Garbo \$400,000, Will Rogers \$125,000 za vsak film. Igra povprečno v treh na leto. Richard Barthelme \$175,000 za vsak film; igra v okrog treh na leto. Ruth Chatterton so plačali \$675,000 za dve leti dela. Stirje bratje Marx dobičajo \$200,000 od vsakega filma, v katerem nastopijo, in deležni so tudi provizije. George Arliss ima \$60,000 od filma in provizijo. Na teden dobivajo Maurice Chevalier \$10,000; Jannette Gaynor \$4,000; Ann Harding \$7,000; Joan Bennet \$7,500 itd. Eddiju Kantorju dajo \$75,000 od vsakega filma, v katerem igra. Direktorja Ernst Lubitsch in Von Sternberg imata po \$100,000 od vsakega filma, ki ga režirata.

Poleg teh jih je še cela vrsta, ki imajo od enega tisoča na teden pa do \$100,000 na leto in glavni magnatje še celo mnogo več.

Igralci, ki izvrše v filmskih igrah največ dela, vse res naporen poše in največ igranja, pa dobe po par dolarjev za nastop, drugi pa povprečno niti \$20 na teden.

POPRAVEK
V zapisniku zaključne seje minule naše konvencije je proti koncu označeno, da je bilo med drugimi nominirano za prihodnjo konvencijo tudi mesto Lorain, Ohio, ni pa potem označeno koliko glasov ravno je bilo za to mesto oddanih, kar se je pomotoma izpustilo. Naj bo torej tem potom omenjeno, da je bilo za mesto Lorain, Ohio oddanih enajst (11) glasov.

Uredništvo.

Ivan Zupan:

LUČ VSEH LUČI
Poznaš li ono svetlo luč, ki vedno nam žari, ki vodi nas na pravi cilj, in k sebi nam veli?

Če zbeگان, žalosten, potr ozreš na luč se to, utešila ti bo skrbi — — ozri se v nebo.

Ta luč vseh luči nam od tam odseva naokrog od vekomaj, do vekomaj; — to je neskončni — Bog.

LUČ VSEH LUČI
Poznaš li ono svetlo luč, ki vedno nam žari, ki vodi nas na pravi cilj, in k sebi nam veli?

Če zbeگان, žalosten, potr ozreš na luč se to, utešila ti bo skrbi — — ozri se v nebo.

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila 1934. Inskripcijana v Jolietu, dr. št. 1110, dne 12. januara 1934.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL. Telefon v glavnem uradu: Joliet 21048; stanovanja glav. tajnika: Joliet 9448.

GLAVNI ODBORNIKI: Glavni predsednik: FRANK OPEKA, 28-10th St., North Chicago, Ill.

Prvi podpredsednik: JOHN GERM, 817 East O St., Pueblo, Colo. Druga podpredsednica: MARY HOEHEVAR, 2134 Miller Ave., Cleveland, O.

Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. Pomoćni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajnik: LOUIS ZELEZNIKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. Duhovni vodja: REV. JOHN PLEVNIK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI SDRAVNIK: DR. M. P. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O. NADZORNI ODBOR:

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn. MRS. LOUISE LIKOVICH, 2627 Ewing Ave., South Chicago, Ill.

FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa. FRANK FRANCICH, 8911 W. National Ave., Milwaukee, Wis.

GEORGE BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn. FINANČNI ODBOR:

FRANK GOSPODARIČ, 212 Scott St., Joliet, Ill. MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn.

RUDOLPH G. RUDMAN, 600 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa. FOROTNI ODBOR:

JOHN DEČMAN, Box 529, Forest City, Pa. MRS. AGNES GORIŠEK, 5335 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo. WILLIAM F. KOMPARE, 9208 Commercial Ave., South Chicago, Ill.

JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich. UREDNIK IN UPRAVLJAVNIK GLASILA:

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Vsa pisma in denarne zadave, tikajoke se Jednoti, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

IZ URADA GL. TAJNIKA NAZNANILO O UMRILIH za mesec september 1934

26078 JOHN VITIGOU—star 47 let, član društva sv. Lovrenca, št. 63, Cleveland, O., umrl 12. septembra.

17894 JOHN ZELKO—star 61 let, član društva sv. Jozefa, št. 2, Joliet, Ill., umrl 16. septembra.

1093 JOHN KUZMA—star 65 let, član društva Friderik Baraga, št. 93, Chisholm, Minn., umrl 15. septembra.

26537 JOSEPH RAKUN—star 58 let, član društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis., umrl 11. septembra.

10273 IVAN ZAPLATA—star 71 let, član društva sv. Jozefa, št. 12, Forest City, Pa., umrl 20. avgusta.

7845 FRANK LIPOGLAV—star 71 let, član društva sv. Roka, št. 132, Frontenac, Kans., umrl 15. septembra.

25333 CHARLES REMEC—star 38 let, član društva sv. Alojzija, št. 179, Elmhurst, Ill., umrl 30. avgusta.

279 BARBARA BENTZ—stara 46 let, članica društva Marije Vnbovzete št. 131, Steelton, Pa., umrla 10. septembra.

12629 ANGELA CENTA—stara 53 let, članica društva sv. Jozefa, št. 169, Cleveland, O., umrla 21. septembra.

20185 IVAN BUNCIC—star 47 let, član društva sv. Mihaela, št. 152, So. Chicago, Ill., umrl 30. septembra.

26493 JOHN POZUN—star 51 let, član društva sv. Cirila in Metoda št. 144, Sheboygan, Wis., umrl 24. septembra.

11870 JULIA IVNIK—članica društva sv. Frančiška Saleš, št. 29, Joliet, Ill., umrla 29. septembra.

2744 MARY PERUSEK—članica dr. sv. Antona Padov. št. 72, Ely, Minn., operirana 27. avgusta 1934.

IZPLAČANA IZREDNA PODPORA

- Društvo Marije Pomagal, št. 188, Homer City, Pa., na John Lisc, cert. št. 26904, izplačalo \$15.00.
- Društvo sv. Družine, št. 5, La Salle, Ill., za Joseph Bregar, cert. št. 26903, izplačalo \$15.00.
- Društvo sv. Družine, št. 5, La Salle, Ill., za Frank Bregar, cert. št. 29282, izplačalo \$15.00.
- Društvo Vitez sv. Jurija, št. 3, Joliet, Ill., za Mary Musich, cert. št. 179, izplačalo \$15.00.
- Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill., za Joseph Bregar, cert. št. 12211, izplačalo \$15.00.
- Društvo sv. Jozefa, št. 58, Haer, Pa., za John Kosce, cert. št. 7323, izplačalo \$15.00.

IZPLAČANA REZERVA

63 MATTHEW PLUT—član društva Friderik Baraga, št. 93, Chisholm, Minn., izplačalo rezerve na 20 let. cert. v znesku \$115.00. Josip Zalar, glavni tajnik.

STARE NAGRADE ZA PRIDOBIVANJE NOVIH ČLANOV SE VEDNO V VELJAVI

Kakor je bilo v zapisniku zadnje politne seje gl. odbora že poročano, so ostale pri naši Jednoti vse stare nagrade za pridobivanje novih članov do preklica v veljavi, kar je zelo važno osobito za uradnike naših krajevskih društev.

Seveda, tudi pristop v našo organizacijo je popolnoma prost in zdravniška preiskava novih kandidata. Za odrasle se v ta namen iz Jednotine blagajne plačuje po \$2, za otroke pa po 50c.

Nagrade so razdeljene po zavarovalniških svotah sledeče:

Table with 2 columns: Amount and Description. Rows include: za \$250.....50c, za \$ 500.....\$1.00, za \$1000.....\$2.00, za \$1500.....\$3.00, za \$2000.....\$4.00

Za prestop članov iz mladinskega oddelka ni določene nobene nagrade, ker se istim od strani Jednote računa njih rezervo za plačevanje asesmentia v odraslem oddelku.

Vsak naš Jednotar in Jednotarica bi moral te lepe nagrade vpoštovati. S tem se vam nudi lepa prilika postrani na lahek način prisluziti si nekaj dolarjev, ki v sedanjih časih mnogo veljajo in štejejo.

KOBARIDSKI JUNAKI

(Ljubljanski dnevniki "Jutro" je v številki 208 priobčil članek pod naslovom "Kobaridski junaki," ki je tako poln zgodovinskih podatkov o "laškem junaštvu," da bo gotovo zanimal tudi naše čitatelje, zato ga spodaj prinašamo dobesednem ponatisu.)

Pod naslovom "Odgovor junakom od Caporetta" priobčuje beograjsko "Vreme" prošle nedelje na vsej uvodni strani šest stolpcev dolg članek kot odgovor na sramotjenja, ki jih objavljajo italijanski listi dan na dan o naši vojski in naši državi. Osobito se je v tem odlikovalo glasilo zadrskih italijanašev "San Marco." Ta listič je obdolžil srbsko vojsko strahopetnosti, češ da je bila samo zato pobita že na Kosovu, da je bežala pred Bolgari pri Slivnici, da je pri Kumanovu komaj potolka Turke s svojo nadmočjo in da je podlegla Avstriji, Nemčiji in Bolgariji iz gole bojazljivosti. Nesramni napad je v celoti ponovil radio v Bariju, zato je obema "Vreme" dalo za sluzen odgovor, ki ga priobčujemo v njegovih bistvenih odstavkih.

Beograjski list pravi med drugim: "Na svetu ni naroda, ki bi v svoji zgodovini mogel zabeležiti same zmage. Mi se ne sramujemo narodne nesreče na Kosovu, niti neusphe pri Slivnici, niti našega zloma leta 1915, ko so nas udarili Avstrijci, Nemci

in Bolgari, trije proti enemu. Na svetu pa siivi narod, ki v svoji zgodovini na more zabeležiti niti ene zmage, pač pa nesprekinjeno vrsto strahovitih porazov. To so Italijani.

V svoji novi zgodovini se je Italija vojevala prvič l. 1848 in je to vojno zaključila s strahovitim porazom pri Custozi. Polom je bil tako strahoten, da so Italijani celo svojega kralja Karla Alberta proglasili za izdajalca. Naslednjega leta 1849 je Italija zopet trčila s sovražnikom na bojnih poljanah. Zopet strašanski poraz pri Novari in Karol Albert se je moral odpovedati prestolu. L. 1859 so bili Italijani znova potolčeni pri Solferinu in jih je rešilo le francosko orožje, ki je Avstrijcem odvzelo zmago nad Italijani. L. 1866 stoji zopet v znamenju italijanskega poraza, to pot na morju. Zaradi napada Prusov na Avstrijo je tudi Italija pohitela, da ugrabi kočkec plena. Prusi so Avstrijce potolkli pri Padovi, Italijani pa so bili s svojo vojaško tradicijo tepeni pri Visu, dasi so bili v silni premoči proti avstrijskemu brodogovju. Kljub italijanskim porazom je s pomočjo Francozov in Prusov prišlo do zedinjene Italije.

Nova država je mirovala skoro trideset let, l. 1896 pa si je hotela podvreči Abesinijo. Goli, z loki in kopji oboženi črnici pa so junake generala Baratieri pognali v paničen beg. Sam general se je ustavil šele v Kairu, kjer je njegovega konja kot dirkaško posebnost kupil neki Anglež. Vojniki pa so bili deloma pobiti, deloma pa ujeti. V slavo italijanskemu vojaštvu je dal abesinski cesar ujetnike skopiti, češ da niso vredni imena mož in vojakov. Bitka pri Adui, kjer je prvič nastopila vojska zedinjene Italije, je ena izmed najbolj tragikomičnih dogodkov vse svetovne vojaške zgodovine.

Pustimo tripoljsko vojno, ki je vsa ogromna sila Italije niti po 25 letih še ni popolnoma zaključila, in se spomnimo svetovne vojne, ko je Italija izgubila dvanajst soških bitk, med katerimi je gotovo najznamenitejša ona, ki nosi ime po našem Kobaridu. "Caporetto" bo za vse čase zapadek največjega poraza, paničnega bega in najvišje strahopetnosti kake vojske. 24., 25. in 26. oktobra l. 1917 je dala italijanska vojska najzgornejši primer svoje brezmejne strahopetnosti. Avstrijske in nemške čete so bile po številu za polovico šibkejše od italijanske vojske, pa so vendar skoro brez lastnih izgub prizadevale sovražniku poraz, kakršnega ne pominu vojaška zgodovina. Italija je pri tem izgubila vse svoje topove 3136 po številu, 1732 strojnih pušk, lažjih topov in metalec min in 300 tisoč ujetnikov. Ostanek 350,000 pa je v takem paničnem begu drl v notranjost, da so Avstrijci na bojišču pobrali ne samo sto in sto tisoč pušk, marveč tudi 320,000 hač, ki so jih junaki od Caporetta slekli spotoma, da so lažje nadaljevali svoj maratonski tek po plodnih ravninah Severne Italije. Slabo opremljena avstrijska vojska bi bila lahko podila bežeče strahopetce od samega Rima, da niso Angleži in Francozi ustavili avstrijskega napredovanja. Begunci so od Kobarida tekli tja do Napolija in italijanski vojaški pisatelj Aldo Valoti v živih barvah opisuje brezumni strah teh begunskih množic.

Temu nasproti pa je srbska vojska na svojem umiku pred avstrijsko, nemško in bolgarsko premočjo le po trdih bojnih odstopala v popolnem redu korak za korakom od albanskega obrežja. Sovražniku ni prepustila niti enega topa; težje je uničila, lažje pa je z nadčloveškimi napori prinesla preko zasneženih albanskih planin. Sovražnik ji je sledil v primerni

razdalji, ki je je določala srbska vojska. Komaj pa so se srbske čete vkrcale in so se na obzorju pojavili prvi sestradani in raztrgani Avstrijci, so Italijani v paničnem strahu zbežali iz Drača in avstrijska vojska je brez strela zavzela njihova ogromna skladišča hrane, municije in drugih vojnih potrebščin.

L. 1915 je italijanski pesnik D'Annunzio spesnil navdušeno odo na čast Srbiji. V pesmi občuduje brezprimerno hrabrost srbskega naroda, njegovo junastvo in viteštvo. Naj si obrekovalci iz one strani Jadrana prečitajo to odo. Izmed številnih priznanih srbski vojski naj omenimo samo nemškega generala von Lochowa, ki pravi: "Vojna v jeseni l. 1915 v Srbiji spada med najdragocenejše spomine vojskovodij in čet III. pruskega kora. Napolnjuje me z globokim spoštovanjem do našega hrabrega srbskega nasprotnika."

Pri Kobaridu so Italijani obogatili svetovno zgodovino za edinstveni primer panike in bega ter odnesli rekord v strahopetnosti. Na morju je za to slavo poskrbel rušilec "Turbina." Od vseh vojnih ladij vojujočih se narodov v svetovni vojni je edino ta rušilec izobesil belo zastavo in se nedotaknjen z vso posadko predal Avstrijcem. Nemške, ruske, francoske, angleške, avstrijske in druge ladje so tonile v boju, samo italijanski kapetan korvete Bianti je svojo "Turbino" predal brez boja.

Ker pa Italija ni dosegla nikake zmage, si jo je izmislila. Iznašla je bitko in zmago pri Vittorio Veneto. Nemški general von Crampon piše o tej zmagi: "... po uporu avstrijskih Slovanov so se 20. oktobra uprli še Madžari, da jih niti nadvojvoda Jožef ni mogel več pomiriti. Čez štiri dni je bila fronta skoro popolnoma prazna, Italijani pa si je niso upali napasti, šele 27. oktobra so italijanske čete pod opreznim vodstvom Angležev pri Vittorio Veneto prekorale Piavo in zadele na popolno praznino." V tej praznini se je odigrala "zmaga" italijanskega orožja, kajti v njej ni bilo sovražnika.

Beograjsko "Vreme" zaključuje svoj članek: "Mi vemo, da se je mogoča beneška država tresla pred peščico golih senjskih gusarjev; vemo, da so pri Custozi in Novari bežali Pijemontezji ravno pred liškimi in hrvatskimi granicarji; vemo, da so ravno naši dalmatinski mornarji, čeprav pod tujo zaščito, zdobili italijansko brodogovje pri Visu; vemo, da so na Piavi in na Tagliamentu bežali italijanski vojaki pred našimi slovenskimi in hrvatskimi polki; vemo pa tudi, da Italijani trepetajo pred našo mlado močjo in da jim klecajo kolena, ako le slišijo ime Jugosloven, zato nas podlo obrekovanje ne spravi iz ravnotežja. Obrekovalci igrajo opasno igro. Mi znamo odgovoriti ne samo z besedo, ampak tudi z dejanjem. O tem hrani zgodovina dovolj dokazov."

Nemčija gradi ogromno zračno brodogovje

Med tem, ko se skoro vsa Evropa razorušuje in pripravljata na stalen mir, je v nemških tvornicah aeroplanov vse živo in gibčno kakor v kakem panju. Rezultat te nove tevtonske industrije bo gotovo polvoljen ali tak, da bo imela Nemčija v letu 1936 svoje nepremagljivo zračno brodogovje, s katerim bo lahko napadla vse svoje sosedne države in morda tudi zmagala? Gradnja številnih novih aeroplanov v Nemčiji je začela osobito skrbeti Anglijo, ter jo bo vsled tega menda tudi začela Nemčija.

Poleg tega se Nemčija tudi na druge načine utrjuje in oborožuje. Pred vsem bo preosnovala svojo armado, izboljšala vojno mašinerijo in dogradila še nekaj bojnih ladij. Glavno pri vsem tem bo na nemško zračno brodogovje. Da bo vsako večje mesto v Nemčiji varno pred zračnim ali plinskim napadom, je vojna oblast v Nemčiji ukrenila potrebne korake, da bo imelo vsako mesto podzemna zatekališča, kjer bo ljudstvo varno. V ta namen je dala vlada narediti na milijone plinskih čelad ali mask in ljudstvo se mora z istimi vaditi za slučaj napada z zraka. Poleg tega ima Nemčija še svoje tajne načine za obrambo, ki javnosti še niso dosti znani. Tako imajo edini Nemci posebni aparat ali napravo, s katero je mogoče dognati in izslediti sovražni aeroplan; naziva se — "predictor." S tem se lahko dožene višino in točko aeroplana v zraku, čeravno se istega ne vidi in ne čuje s tal. Tako se lahko na ta način tudi dožene število aeroplanov v zraku. Dalje so Nemci izumili posebne vrste strojne puške, oziroma mali top s petimi cevmi, iz katerih je mogoče oddati 1200 strelcev v eni minuti na razdaljo treh milj. Tri take strojne puške zavzema vsak "predictor." S pomočjo teh smrtonosnih vojnih aparatov bo Nemčija lahko v kratkem času očistila svoje ozračje morebitnih sovražnih aeroplanov.

V obče so dandanes vse tovarne avtomobile v Nemčiji pretvorjene v izdelovalnice aeroplanov. Tekom dveh let se bo v teh izdelovalnicah naredilo toliko potrebnih delov za aeroplane, da se bo k sedanjemu številu lahko prišlo še štiri tisoč novih. Da je mogoče nemški vladi vse to ogromno delo voditi, je bilo nedavno dodeljenih še 67 izvedencev in vojnem ministertvu, tako so Nemci tudi izdatke za gradnjo zračnega brodogovja zadnji čas potrojili.

Nemčija gradi ogromno zračno brodogovje

Med tem, ko se skoro vsa Evropa razorušuje in pripravljata na stalen mir, je v nemških tvornicah aeroplanov vse živo in gibčno kakor v kakem panju. Rezultat te nove tevtonske industrije bo gotovo polvoljen ali tak, da bo imela Nemčija v letu 1936 svoje nepremagljivo zračno brodogovje, s katerim bo lahko napadla vse svoje sosedne države in morda tudi zmagala? Gradnja številnih novih aeroplanov v Nemčiji je začela osobito skrbeti Anglijo, ter jo bo vsled tega menda tudi začela Nemčija.

Poleg tega se Nemčija tudi na druge načine utrjuje in oborožuje. Pred vsem bo preosnovala svojo armado, izboljšala vojno mašinerijo in dogradila še nekaj bojnih ladij. Glavno pri vsem tem bo na nemško zračno brodogovje. Da bo vsako večje mesto v Nemčiji varno pred zračnim ali plinskim napadom, je vojna oblast v Nemčiji ukrenila potrebne korake, da bo imelo vsako mesto podzemna zatekališča, kjer bo ljudstvo varno. V ta namen je dala vlada narediti na milijone plinskih čelad ali mask in ljudstvo se mora z istimi vaditi za slučaj napada z zraka. Poleg tega ima Nemčija še svoje tajne načine za obrambo, ki javnosti še niso dosti znani. Tako imajo edini Nemci posebni aparat ali napravo, s katero je mogoče dognati in izslediti sovražni aeroplan; naziva se — "predictor." S tem se lahko dožene višino in točko aeroplana v zraku, čeravno se istega ne vidi in ne čuje s tal. Tako se lahko na ta način tudi dožene število aeroplanov v zraku. Dalje so Nemci izumili posebne vrste strojne puške, oziroma mali top s petimi cevmi, iz katerih je mogoče oddati 1200 strelcev v eni minuti na razdaljo treh milj. Tri take strojne puške zavzema vsak "predictor." S pomočjo teh smrtonosnih vojnih aparatov bo Nemčija lahko v kratkem času očistila svoje ozračje morebitnih sovražnih aeroplanov.

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila 1934. Inskripcijana v Jolietu, dr. št. 1110, dne 12. januara 1934.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL. Telefon v glavnem uradu: Joliet 21048; stanovanja glav. tajnika: Joliet 9448.

GLAVNI ODBORNIKI: Glavni predsednik: FRANK OPEKA, 28-10th St., North Chicago, Ill.

Prvi podpredsednik: JOHN GERM, 817 East O St., Pueblo, Colo. Druga podpredsednica: MARY HOEHEVAR, 2134 Miller Ave., Cleveland, O.

Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. Pomoćni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajnik: LOUIS ZELEZNIKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. Duhovni vodja: REV. JOHN PLEVNIK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI SDRAVNIK: DR. M. P. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O. NADZORNI ODBOR:

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn. MRS. LOUISE LIKOVICH, 2627 Ewing Ave., South Chicago, Ill.

FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa. FRANK FRANCICH, 8911 W. National Ave., Milwaukee, Wis.

GEORGE BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn. FINANČNI ODBOR:

FRANK GOSPODARIČ, 212 Scott St., Joliet, Ill. MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn.

RUDOLPH G. RUDMAN, 600 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa. FOROTNI ODBOR:

JOHN DEČMAN, Box 529, Forest City, Pa. MRS. AGNES GORIŠEK, 5335 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo. WILLIAM F. KOMPARE, 9208 Commercial Ave., South Chicago, Ill.

JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich. UREDNIK IN UPRAVLJAVNIK GLASILA:

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Vsa pisma in denarne zadave, tikajoke se Jednoti, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

IZ URADA GL. TAJNIKA NAZNANILO O UMRILIH za mesec september 1934

26078 JOHN VITIGOU—star 47 let, član društva sv. Lovrenca, št. 63, Cleveland, O., umrl 12. septembra.

17894 JOHN ZELKO—star 61 let, član društva sv. Jozefa, št. 2, Joliet, Ill., umrl 16. septembra.

1093 JOHN KUZMA—star 65 let, član društva Friderik Baraga, št. 93, Chisholm, Minn., umrl 15. septembra.

26537 JOSEPH RAKUN—star 58 let, član društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis., umrl 11. septembra.

10273 IVAN ZAPLATA—star 71 let, član društva sv. Jozefa, št. 12, Forest City, Pa., umrl 20. avgusta.

7845 FRANK LIPOGLAV—star 71 let, član društva sv. Roka, št. 132, Frontenac, Kans., umrl 15. septembra.

25333 CHARLES REMEC—star 38 let, član društva sv. Alojzija, št. 179, Elmhurst, Ill., umrl 30. avgusta.

279 BARBARA BENTZ—stara 46 let, članica društva Marije Vnbovzete št. 131, Steelton, Pa., umrla 10. septembra.

12629 ANGELA CENTA—stara 53 let, članica društva sv. Jozefa, št. 169, Cleveland, O., umrla 21. septembra.

20185 IVAN BUNCIC—star 47 let, član društva sv. Mihaela, št. 152, So. Chicago, Ill., umrl 30. septembra.

26493 JOHN POZUN—star 51 let, član društva sv. Cirila in Metoda št. 144, Sheboygan, Wis., umrl 24. septembra.

11870 JULIA IVNIK—članica društva sv. Frančiška Saleš, št. 29, Joliet, Ill., umrla 29. septembra.

2744 MARY PERUSEK—članica dr. sv. Antona Padov. št. 72, Ely, Minn., operirana 27. avgusta 1934.

nesti lakoto in težave hajdukovanja. V starosti, ko gredo drugi otroci v šolo, so bili ti otroci že izurjeni v orožju in jahali najbolj divjega konja. Njih rojaki, ki so ostali v stelih in prenašali udarce turškega biča, so čakali, da jih pridejo rešit njih bratje hajduki. Zrli so vanje kot na njih odrešnika.

Lačni so se zbudili zjutraj in dobili na pragu meso in denar. Če so turški roparji požgali selo, so jih v par dneh gotovo zajeli in pobili hajduki in se grozno maščevali za svoje rojake in sotrpine.

Črni Jurij je bil vodja hajdukov. Bil je človek silne moči in nagle jeze. Nobenega svojih četašev ni vprašal za svet. In če se kateremu ni dopadlo njegovo povelje, je dobil palec jekla v rebra ali kroglo v prsa. Črni Jurij je s svojo lastno roko ubil več ko sto ljudi, med temi svojega očeta in brata. Toda vzel je Turkom tudi mnogo srbske zemlje, ki so si jo ti podjarmili. Tako je dobil toliko ljudi pod svojo oblast, da je postal kralj v osvobojeni zemlji. Umrl je nasilne smrti, kakor je živel.

V Srbiji je bil še nekdo drugi, ki se je povzdignil z lastno močjo med narodom. To je bil Milan Obrenović. Obrenović se je zavezal s turškim sultanom. Sultan mu je rekel: "Prinesi mi glavo Črnega Jurija in ti postaneš kralj Srbije. Naročilo je bilo izvršeno in Obrenovičeva dinastija je zavladovala v Srbiji. Skoro celo stoletje so se Karađorževići in Obrenoviči borili za prvenstvo v deželi. Sedaj je bila oblast v rokah enih, sedaj v drugih.

Leta 1903 je bil na vladi Obrenović. Skupina častnikov je umorila kralja Aleksandra Obrenoviča in kraljico Drago, vrgla njiju trupli skozi okno na cesto in prisilili so parlament, da je pozval na prestol princa Petra Karađorževića. Takrat se je nahajal Peter v prognanstvu v Parizu. Učil je razne jezike in prestavljal knjige, da se je preživel.

Ko je prišel na prestol, so ga ljudje vzljubili, ker ni bil oblastne narave kot je bil njegov ded in ne diktator, kot je bil njegov sin. Ubiti kralj Aleksander je bil po materini strani Črnogorec. Črnogorci so narod junakov. Črnogorec ne nazivlje svoje tovarša moža, ampak ga nazivlje junaka. Može so visoki ko jelke, res, pravi junaki.

Pred svetovno vojno je vladal Črni gori kralj Nikita. Vladal je celih 57 let. Bil je narodu vladar in obenem tovariš. Ker je dežela revna, so mu razni evropski vladarji pošiljali živčev. Kraljica je bila priprosta ženica. Lahko si jo videl, kako je šla sama v trgovino, nošec v roki košaro in kanglo za petroleje. Možu je rodila 10 hčera in 3 sinove. Hčere so bile priznane lepoticke in oče Nikita jih je poslal v inozemstvo, da so se izobrazile in izsolale. Nikita je ženin svoje hčere na vse kraje. Bil je znan kot "tast vse Evrope." Eno hčerko je poročil z ruskim nadvojvodom, druga je sedanja laška kraljica tretja je poročila nekoga avstrijskega aristokrata. Ena pa je poročila kralja Petra srbskega in je rodila bivšega srbskega kralja Aleksandra. Po njej torej se je pretakala v žilah kralja Aleksandra kri žalostnih Črnogorcev. In kralj Aleksander se je izkazal v svetovni vojni in tudi še prej v balkanski vojni kot pravi junak. On je bil edini kralj v svetovni vojni, ki je vodil svoje vojake osebno v boj in prenašal z njimi v taborišču vse težave vojnih strahot, lakote in žeje, mraza in vročine. Ko so Nemci in Avstrijci prodrli v Srbijo, je vodil svojo vojsko na umiku preko skoro nepristopnih balkanski gor.

Ubiti kralj Aleksander je bil po materini strani Črnogorec. Črnogorci so narod junakov. Črnogorec ne nazivlje svoje tovarša moža, ampak ga nazivlje junaka. Može so visoki ko jelke, res, pravi junaki. Pred svetovno vojno je vladal Črni gori kralj Nikita. Vladal je celih 57 let. Bil je narodu vladar in obenem tovariš. Ker je dežela revna, so mu razni evropski vladarji pošiljali živčev. Kraljica je bila priprosta ženica. Lahko si jo videl, kako je šla sama v trgovino, nošec v roki košaro in kanglo za petroleje. Možu je rodila 10 hčera in 3 sinove. Hčere so bile priznane lepoticke in oče Nikita jih je poslal v inozemstvo, da so se izobrazile in izsolale. Nikita je ženin svoje hčere na vse kraje. Bil je znan kot "tast vse Evrope." Eno hčerko je poročil z ruskim nadvojvodom, druga je sedanja laška kraljica tretja je poročila nekoga avstrijskega aristokrata. Ena pa je poročila kralja Petra srbskega in je rodila bivšega srbskega kralja Aleksandra. Po njej torej se je pretakala v žilah kralja Aleksandra kri žalostnih Črnogorcev. In kralj Aleksander se je izkazal v svetovni vojni in tudi še prej v balkanski vojni kot pravi junak. On je bil edini kralj v svetovni vojni, ki je vodil svoje vojake osebno v boj in prenašal z nj

MISIJSKI ŠKOF IRENEJ FRIDERIK BARAGA

Spisal DR. FRANC JAKLIČ

Da si skrajšata naporno pot, sta se odpravila iz La Pointa proti Ontonagonu naravnost čez zamrzo jezero. Nekaj časa je prav dobro šlo. Ker se pojavi jugozapadnik ter začne goniti valove, ki so razbijali in drobili ledeno plast nad seboj. Potnika naenkrat zagledata med ledom, na katerem sta stala in med obalo zeleno vodo jezera, ki se je vedno bolj penila v valovih. Od strahu sta kar onemela. Čebulj je prišel nekoč v podobno stisko, pa prvi, da je takrat v slabi pol uri jug tako daleč odtiral njun ledeni kos od ostale plasti, da je sploh nista več videla. Baragov spremljevalec je že pričakoval gotove smrti, ker je videl, da valovi lomijo ledeno površino v vedno manjše kose. Bil je kot blazen. Baraga ga je miril in bodril, naj zaupa v Boga in mu celo pe o čiprjevske pesmi. Mahoma se je pa veter obrnil in gnal led z obema potnikoma proti Ontonagonu, kjer sta se izkrcala. Bog ju je torej čudovito ohranil in prav tja pripeljal, kamor sta hotela priti.

Leta 1831 je Baraga dal v Bad Riveru, ležečem blizu La Pointa, postaviti cerkvico, kjer so bili tudi presbiterijanci postavili svoj misijon. Pa kot izvedemo iz Čebuljevega pisma z dne 30. januarja 1863 so nalašč tako dolgo mirno čakali, da je bila Baragova cerkvica izgotovljena: nato so jo pa nasilno vzeli in izpremenili v hlev. Ameriška vlada jih je na skrivaj podpirala, zato vse Baragove pritožbe niso nič zalegle. Van Paemela so hoteli celo v goreči smoli mučiti, pa so le za njih nakano izvedeli la pointski Indijanci in so katoliškemu duhovniku trumoma prihтели na pomoč.

VIII. Baraga apostolski vikar v Sault Ste. Marie

Dne 9. maja 1852 se je v mestu Baltimore sešel cerkveni zbor za Severno Ameriko; 6 nadškofov, 27 škofov in okrog 150 duhovnikov se je zbralo na njem. Ena izmed resolucij je bila tudi prošnja, da naj bi Rim ustanovil devet novih škofij in dva vikarijata, in sicer naj bi bila oba apostolska vikarja (namestnika) posvečena škofa. Eden od teh devet predlaganih vikariatov naj bi obsegal polotok med Gornjim in med Michiganskim jezerom, tako zvanj Gornji Michigan. Škofje so predlagali tudi osebe, primerne za novo ustanovljene škofije oziroma vikariate, a je vse ostalo strogo tajno. Škof iz Chicage je nesel resolucije v Rim in jih je papežu še osebno obrazložil in priporočil.

Za kandidata za gornjemichiganski vikariat cerkv. zbor pač ni bil v zadregi. Dolga leta je bil Baraga ondi skoro edini sejalček božje besede in on je bil tisti, ki je prevabil Pirca, o. Skolo in Mraka med uboge Indijance. Iz lenih, zapitih in sirovih poganov je Baragova brezprimerna delavnost in požrtvovalnost naredila delavne, trezno, vedno bolj olikane in pobožne kristjane, ki so se naseljevali v lepih vasicah in izpreminjali pragozd v lepe njive.

Prvo vest, da je on kandidat cerkvenega zbora za vikariat Gornji Michigan, je Baraga prejel 27. junija 1852 od milwaukeeškega škofa Hennija, ki mu je pisal: "Zdi se, da Vas božja previdnost kliče za vrhovnega pastirja ob Gornjem jezeru. Tedaj boste skrbeli tudi za moje ovce, ki so, žal,

tako zapuščene." S tem je mislil na sosednje indijanske naselbine. Isti škof mu je mesec dni potem sporočil: "Zdaj zavisi le še od vs. očeta, ali bo na Gornjem jezeru ustanovljen vikariat ali ne. Mislim, da lahko z gotovostjo računate s tem, da boste morali sprejeti breme na svoje rame."

Polagoma se je vest razširila tudi med verniki.

V odgovor na ta obvestila je Baraga zapisal v dnevnik:

"Zgodí se božja volja! Ne nam, o Gospod, ne nam, ampak svojemu imenu daj čast!"

Potem je pa v L'Ainsu mirno naprej pastiroval ter pisal svoj očiščevalski slovar. Od časa do časa pa se je odpravil v keweensadske rudnike, ki so od meseca do meseca rasli.

V juliju 1852 je izgubil svojega prvega sodelavca Franca Pirca, ki je odšel v šentpavelsko škofijo v Minnesoto, katero so tri leta poprej Združene države kupile od Indijancev. Tam je še dolga leta deloval med Indijanci ter je še v svojem 85. letu oskrboval kar 12 misijonskih naselbin. Šele pet let po Baragovi smrti se je po svojem 38letnem indijanskem misijonstvu star 88 let, vrnil v Slovenijo. Umril je leta 1880 v ljubljanskem stolnem župnišču v svojem 94. letu. Ameriška vlada je Pirčeve zasluge javno priznala in eno izmed novih mest Minnesote po njem imenovala Pierz.

Dne 4. januarja 1853 je Baraga končal z delom za slovar. Dolga leta ga je sestavljal z velikim trudom, kot sam pravi. Rokopis je obsegal celih 1700 strani. Tretjega marca, ko so Indijanci zopet šli za sladkorjem in so prej opravili velikonočne zakramente, se je odpravil z rokopisom v Cincinnati. Naravnal se je preko celga michiganskega polotoka do Bay de Noquette ob Michiganskem jezeru, za kar je potreboval deset dni. "Prve štiri dni sem moral hoditi peš, deloma tudi na krpljah, ker je v gozdovih ob Gornjem jezeru snega še tri do štiri palce na debele." pravi v poročilu, katero je dal v Cincinnati natisniti. "Tako potovanje je utrudljivo, ker je treba prenočevati v gozdu in zbog mraza skoraj celo noč ni mogoče zaspati. Od tu sem se na saneh peljal po ledu do Green Baya z osmimi družimi osebam. Prvi in drugi dan je bil led prav dober in trden; ko smo se pa tretji dan že bližali Green Bayu, je bil čezdalje bolj slab in vedno bolj razpokan. Čez več takih razpok smo srečno prišli in vodnik nam je zardil, da ni nevarnosti. Prišli pa smo do razpoke, kjer je bil led slab; udril se je pod nami in hipno so bili konji, sani in vseh devet oseb v vodi, več kot eno miljo proč od brega. Nekaj strašnega je bilo to! Eni so plavali proti trdnemu ledu, drugi so si pomagali s kosi ledu. Jaz sem sedel na saneh na zadnjem sedežu in ko smo se vdrli, sem kmalu dosegel led; visel sem na njem, nanj se pa nisem mogel pognati. Bil sem zavrt in debel plašč, ki pa je postal v vodi neizrečeno težak, a sleči ga nisem mogel. Ko se tako trudim, kako bi prišel iz vode, mi priskoči na pomoč sopotnik, ki se je bil že rešil, in me potegne na led. Potem pa smo izveleki še konje, ki so bili do vratu v vodi. To se je zgodilo 9. marca, ko je bilo izredno mrzlo. Sever je ostro bril preko ledu in obleka je v nekaj minutah primrznila na

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Nadaljevanje s prve strani. Zadeva pa ni bila huda in je žena že čez nekaj ur prišla domov.

Nov vodovod so blagoslovili v nedeljo, dne 23. septembra pri Sv. Trojici pri Moravčah.

11.600 koles je sedaj v Ljubljani. Na državni taksji so plačali kolesarji 233.480 dinarjev, policijske prijavnine pa 58.400 dinarjev.

Nova cerkev v Mraševem. — Letošnje poletje je bila v Vel. Mraševem blagoslovljena nova podružnica cerkev, posvečena sv. Petru in Pavlu. Cerkev so začeli zidati že leta 1924 in sicer na pobudo, ker so stari vaščani vedeli povedati, da je nekoč že stala cerkev v Mraševem, posvečena tema dvema apostoloma, pa je razpadla in material razpadle cerkve so vaščani porabili za razne zidave. Staro poročilo tudi pravi, da od takrat ni bilo v vasi več božjega blagoslova. Nesreča za nesrečo se je vrstila. Leta 1924 so pa na pobudo sedaj že pokojnega svetnika Jan. Kuntariča pričeli z zidavo sedanje podružnice in delo je po desetih letih z velikimi žrtvami srečno dogotovljeno.

Z volkom sta se spoprijela. — Pastir Marko Lalič iz vasi Male Ciste pri Stankovcih na Hrvaškem, je pasel ovce. Naenkrat se je pojavil velik volk in začel klati ovce. Ko je raztrgal prvo, se je spravil na drugo. V tem času pa je pastir našel velik kamen in z njim krepko udaril volka po glavi. Volk je popustil ovco in se spravil nad pastirja. Pastir pa ga je počakal. Ko se mu je volk vrgel na prsi, ga je prijel za goltanec in ga krepko držal, medtem pa je klical sosednje pastirje na pomoč. Tovariši so prihтели in kmalu obvladali besnega volka. Trdno so ga zvezali z usnjenimi pasovi in prignali v vas. Sedaj se je pogumni pastir odločil, da bo postari navditi kazal volka po sosednjih vaseh in zbiral darove v naravi in denarju. Ljudje prav radi dajejo, ker jim volkovi delajo veliko škodo, posebno zadnja leta.

Teško bomo živeli. (Št. Vid pri Stični) Letina bo letos slaba. Pšenice je bilo za tretjino lanskega pridelka. Krompir gnije. Repo so gosence pojedle. Zelje radi obilnega dežja tudi gnije. Mnogo njiv je pa bilo pod vodo, tam je pa itak vse uničeno. Za večino bo težko se preživeti se čez zimo. Nikjer se ne obeta kak zasluzek. Davkarija pa rubi, ker malokateri more plačati svoje davke. Hudo je bilo lani, še hujše bude letos. Med premikom tovarnega vlaka je padel pod kolesje stroja na ljubljanskem glavnem koldvoru premikac Jakob Jeraj, doma iz Smednika. Nesrečnež je obležal na mestu mrtev. Pri delu v tovarni se je smrtonopekel 57 letni Martin Valentar na Javorniku pri Jesenicah.

SMRT BEGUNA ANŽURJA Ljubljana. — Lepa Zadobrova in vsa dobrunjska občina je 17. septembra doživela senzacijo. Bliskovito se je raznesla vest: mrtev je zloglasni vlomilec in tat Tone Anžur. Orožniki so ga zalotili na njegovem domu. Hoteli so ga dobiti živega, a to se jim ni posrečilo. Vlomilca Tone Anžur in Jože Centa sta se od 11. septembra dalje po begu iz sodnih zaporov spet veselila zlate svobode. Orožniki v Vevčah pa so kmalu bili zaupno obveščeni, da se potikata po vzhodni strani ljubljanske okolice in da prenočujeta večinoma po luknjah savskega proda v bližini Sv. Jakoba. Ljudem seveda ni ostalo neopazna, da smo se komaj mogli geniti. K sreči je bilo do svetilnika le še tri milje. Hitro smo se pripeljali tja in tako dolgo tam ostali, da smo se odpočili in ogreli.

Dalje prihodnjič

ženo, da jima Anžurjevi skrivaj tja nosijo hrano in ju pri tem seveda tudi obveščajo, kako se njuna stvar pleče in kod vse proizvedujejo vevški orožniki.

V nedeljo so Zadobrovci obhajali žegnanje. Prelepa nedelja je potekla mirno, praznovanje po kmečkih domačijah pa je bilo živahno in čisto v skladu s starimi tradicijami. Tudi pri Anžurjevih je bilo vse mirno. Domačija je majhna, vendar je gospodar Janez napravil domačo gostijo. Ali neka skrb je ležala nad hišo. Do večera je bilo vse nekam tiho in oprezno, kajti napovedano je bilo, da pride zvečer tudi begunec Tone nekoliko pogledat v goste. Ta skrivnost pa ni ostala ohranjena samo na Anžurjevi domačiji. Tudi vevški orožniki so bili zanesljivo obveščeni, da bo Tone Anžur s tem gotovo prišel domov. Komandir narednik Sušnik se je zato odločil, da na vsak način dobi v roke enega ali drugega ubežnika, če že ne obeh. Ker se je zavedal, da ima opravka z dvema zelo nevarnima zločincema, je vzel s seboj vse orožnike, za pomoč pa je naprosil tudi orožniški postaji v Dolu in Štepanji vasi. Pod poveljstvom narednika Sušnika se je oprezno pomikalo 10 orožnikov proti Anžurjevi hiši, ki stoji sredi Spodnje Zadobrove blizu Mačkove žage.

Ko so orožniki obkolili hišo, je bilo že vse tiho in temno. Računali so, da se bo begunec skrival v šupi, in so pogledali najprej tja. Orožnike je slišal pes, ki je začel lajati, žar električne svetilke, s katero so si orožniki svečeli, pa je opazil begunec, ki je bil na dvorišču. Videč, da je obkoljen, je z dvorišča skočil čez ograjo na vrt in tam je tekal na vse strani. Pri čebelnjaku se mu je zdelo najprikladnejše in skočil je čez vrtno ograjo. Ko je tudi tam zagledal pred seboj orožnika, se je ves divji zagnal proti njemu, menceč, da ga bo podrl na tla in utekel, preden se bodo položaja zavedli ostali zasledovalci. Orožnik je imel na puški nasajen bajonet in Anžur se je v svojem silnem zaletu nanj nabodel. Vse to se je zgodilo v trenutku.

Orožniki so prihтели od vseh strani in v luči električnih svetilk se jim je nudil grozen prizor. Na tleh je ves krvav brez zavesti ležal Anžur. Banovinski zdravnik dr. Jenko je ugotovil, da je bila rana v srčno stran smrtonosna. Truplo so prepegljali v mrtvašnico na poljskem pokopališču.

Anžur je pred prihodom orožnikov sedel pod kostanjem na dvorišču in pil kavo. Gotovo ni slutil, da so mu napadalec za petami. Kdaj se je njegov pajdaš ločil od njega, še ni ugotovljeno. Komisija ljubljanskega sodišča je izvršila obdukcijo Anžurjevega trupla, poveljnik vevške orožniške postaje pa je vsa oblastva obvestil o dogodku.

Tone Anžur je zašel na zločinska pota že leta 1915, posebno nevaren je bil postal po prevratu. V raznih ječah je preživel že 11 in pol leta, večkrat pa je iz zaporov tudi pobegnil. Nevaren ni bil samo tuji lastnini, temveč tudi ljudem. Ko so ga letos orožniki eskortirali iz Škofljice, je pobegnil in hudo poškodoval nekega moža, ki ga je skušal prijeti. Lani, ko je bil njegov brat Jože obsojen zaradi vlomov na 18 mesecev, on sam pa zaradi pomanjkanja dokazov in zelo spretnega zagovarjanja oproščen, je državni tožilec dejal, da on ne bo storil naravne smrti. Ta domneva se je sedaj izpolnila.

PRIMORSKE NOVICE

Vojaki ustrelili domačinko v Baču. Št. Peter na Krasu, avgusta 1934. — Na Baču so imeli 15. avgusta t. l. na Veliki Šmaren vojaki in baje tudi miličniški vojaške vaje. Po nesreči ali nalašč, kar se ni dalo ugotoviti,

so ustrelili domačinko 55 let staro I. Faturjevo. Pravijo, da je, ko sta z možem slišala streljanje ter stopila na hišna vrata, da bi videla, kaj se godi na vasi. Med tem pa jo je že zadela krogla in je obležala na mestu mrtva. Vojaki so se hoteli otrestiti vsake odgovornosti in so trdili, da jo je ustrelil sin. Komisija pa je ugotovila, da je Faturjevo zadelo vojaško strelivo.

Aretiranci iz Krvavega potoka izpuščeni. Trst, septembra 1934. — Z majhno zamudo prinašamo pravočasno sprejeto vest, da so bili vsi aretiranci iz Krvavega potoka in sosednjih vasi izpuščeni že prve dni tega meseca. Kakor je že našim čitateljem znano, je bilo ob priliki, ko je v avgustu pogorela ljudska šola v Krvavem potoku aretiranih okoli 40 naših ljudi. Vsi so bili odvedeni v tržaške zapore, kjer so jim hoteli na vsak način naprtiti odgovornost za ta zločin. Že pri prvem poročilu, ki smo ga prinesli, smo jasno pokazali na nemožnost tega dejstva in tudi dokazali nedolžnost naših ljudi. Vestna preiskava tržaške policije, ki gotovo našim ljudem ni naklonjena, je sedaj to našo domnevo potrdila in s tem je bilo dano našim ljudem popolno zadoščenje. Ves strah, muke, skrbi in preganjanja pa bodo ostala v vseh kot spomin na neljube gospodarje.

Smrt slovenske učiteljice v stari Italiji. Dne 29. avgusta je umrla v sanatoriju v Bari v južni Italiji gdč. Adrijana Fili, učiteljica v Materi, provinca Potenza v Basilicati. Pokojnica je bila hčerka knjigoveza g. Ivana Filija v Tolminu in sestra g. Janka Filija, trgovskega sodruka v Celju. Bila je absolventka tehniškega učiteljskega in je službovala 4 leta v Trentu in v Čepovanu, zadnja 4 leta pa v južni Italiji, kjer je zbolela in daleč proč od domovine umrla, stara komaj 28 let. Naj mirno počiva v tuji zemlji!

Cesto Lokve — Ajdovščina popravljajo. Ajdovščina, sept. 1934. Cesto, ki pelje iz Lokve (Trnovska planota) čez križišče Male Lazne, pred mejo skozi

Lokovec v Ajdovščino, širijo in popravljajo. Dvignili in razširili so tudi cestne podvoze. Z delom hitijo vendar letos popravilo ne bo še gotovo.

Vse ceste ob meji podkopane. Idrija, avgusta 1934. — Da so vse naše ceste, ki vodijo k meji ali pa ob meji spodkopane, je najboljši dokaz, ki se je pripetil pred kratkem v bližini Idrije. Neki tovorni avto, ki je peljal les iz obmejnih gozdov se je na cesti, ki pelje iz Godoviča v Idrijo kar na lepem vdrl v tla. Avto so morali raztovoriti in ga s pomočjo drugega z vleči z mesta. Pri reševanju avta so pomagale tudi vojaške oblasti, katere je neljubi dogodek zelo presenetil.

Sodnik in tožitelj, Slovenci, stranka slovenska. — S Krasa, avgusta 1934. Na Krasu niso zanimive samo svetovnoznane kraške jame in luknje, ne samo teran in "pršut", ampak tudi nekaj drugega. Ta specialiteta so kraška ljudska sodišča, vsaj nekatera. Zato so pa naši ljudje, ki imajo posla z njimi, res pravi reveži, zaradi besede in predvsem zaradi denarja. Da vam povemo en primer:

V nekem večjem kraju na Krasu obstoji tako sodišče, v katerem sedi gospod sodnik čistega in pravega slovenskega imena, ki si ga je seveda prekrstil. Zna pač bolje slovenski nego italijanski. Tajnik je tudi Slovenec; dvakrat krščen. Za tolmača fungira istotako Slovenec s prekrščenim priimkom. Oba znata najbolje slovenski jezik. Tožena stranka pa ne zna niti besedice italijanske in mora imeti omenjenega tolmača za italijansčino. Stranka torej po svoje zadeve v slovensčini in tolmač jih prevede na italijansčino, kakor to zahtevajo paragrafi, in oba, sodnik in tajnik lepo poslušata italijanski prevod in ne marata slišati slovenskega izvirnika, čeprav ga bolje razumeta in sta ga že slišala. To seveda jih nič ne ovira pri njihovem delu. Torej Slovenci se v svojem jeziku ne smejo razumeti in proti vsej logiki morajo vzeti tolmača, četudi so že stvar slišali in umeli.

Tudi sami Italijani se tej komični zadevi od srca smejejo, da Slovenec Slovincu v italijansčini pove, kar je prvi Slovenec povedal. V letu Gospodovem 1934. . .

Prehvaljena juha rada izkipi. Kjer kuga razsaja, tam smrt raja.

Katera krava zelo muka, ima malo mleka.

Ovca cela, pa volk sit, ne more bit'.

Meri in pa veri se mora verjeti.

Brat bratu ne sme povedati, da je pozna setev dobra.

VSE LINIJE IN PARNIKI

Mi smo oficijelni zastopniki za vse važne linije in parnike in vam v vsakem slučaju lahko postrežemo, če potujete v stari kraj, ali če želite koga dobiti iz starega kraja. Pišite nam po Vozni red parnikov in cene kart.

Table with exchange rates for various currencies and locations like London, New York, etc.

DRUGI POSLI S STARIM KRAJEM. Ako rabite pooblastilo, kupno pogodbo, ali kako drugo listino za stari kraj, ali, ako imate kak drug posel s stari krajem, se obrnite na:

LEO ZAKRAJSEK General Travel Service, Inc. 302 E. 72nd St., New York, N. Y.

ZELITE POSTATI AMERISKI DRŽAVLJAN?

Tedaj naročite najnovjšo knjigo, ki ima vse podrobne podatke za državljanstvo, in ki se dobi samo pri Ameriška Domovina 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O. Cena samo 20c

VAZNO ZA VSAKOGA. KADAR pošljate denar v stari kraj; KADAR ste namenjeni v stari kraj; KADAR rabite karkoli pooblastilo ali kako drugo listino za stari kraj se obrnite na nas. KARTE prodajamo za vse boljše parnike po najnižji ceni in seveda tudi za vse ladete. Potniki so s našim posredovanjem vedno zadovoljni.

Table with exchange rates for various currencies and locations like London, New York, etc.

Slovenic Publishing Co. (Glas Naroda—Travel Bureau) 216 West 18 St. New York, N. Y.

Ako nameravate obiskati JUGOSLAVIJO

potujete v udobnosti preko Havre na velikanskem ekspresnem parniku francoske linije "ILE DE FRANCE"

20. oktobra, 18. novembra, 29. decembra "PARIS"

24. novembra, 13. decembra Hitro potovanje. Izborna postrežba. Lepe kabine v 3. razredu za dve ali štiri osebe. Storitveno znana francoska kuhinja. Vino brezplačno servirano z obedom. Vaša priljaga potuje z vami do kraja, kamor ste namenjeni. Za nadaljnja pojasnila in potne liste, pišite na

LEO ZAKRAJSEK General Travel Service, Inc. 302 East 72d St., New York City

SLOVENIC PUBL. CO. Travel Bureau 216 W. 18th St., New York City

French Line

IZKORISTITE NOVE NIZKE IZLETNE CENE ZA VSO EVROPO ki jih nudijo ITALIAN LINE Potovanja na oba kraja SAMO 1/3 VIŠJE V Evropo SAVOIA 27. oktobra, SURNIA 3. novemb., REX 9. novembra, SAVOIA 23. novembra, REX 1. decembra. Iz Evrope REX 22. novembra, VULCANIA 5. decemb., SAVOIA 4. decembra, REX 27. decembra, REX 27. decembra. Za pojasnila se obrnite na lokalnega agenta ali 1000 Chester Ave., Cleveland, O. ITALIAN LINE

MOVE TO ORGANIZE OHIO, CLEVELAND KAY JAY ATHLETICS

200 Artists Will Perform in Two-City Event Billed for Joliet

Joliet, Ill.—Two hundred Slovenian musical artists! All on one program. Some people did not know there were that many Slovenians in the whole state of Illinois. But these are all musicians: singers, cornetists, clarinetists, pianists, saxophone and mellophone artists, xylophone soloists, and more singers.

From Waukegan's Lira Choral Society of Mother of God Church they come and from our own St. Joseph's Church choir and concert band—200 of them. So large is the cast that we are moving our program to Catholic High School Auditorium for the occasion.

When? Sunday, Oct. 21, at 2:30 p. m., at Catholic High School Auditorium, Jefferson and Hickory Streets, Joliet, Ill. Tickets are only 25 cents.

A music festival, yes. But it is likewise a family reunion of Father Plevnik's and Father Butala's children, young and old. We like to picture Chicago as the little fence that runs between Waukegan and Joliet. On Sunday we're going to open the gate and a huge caravan of autos and busses together with a larger caravan of good-will and musical joy will flow through.

Father Butala and Mr. Kovacich have sportingly accepted our invitation to set music on wheels Joliet-bound and deliver it to Catholic High Audi-

torium. Our own Mr. Sterbentz has caught the spirit of the party and assures us of many happy moments. And our concert band is rehearsing 102 strong for this music festival. We need a fourth party for this game. It will be three-handed and dull without you.

Our band seems to be leading a hungry-five existence. I don't mean musically but financially. It is surprising that Father Plevnik has been able to pluck—magically it seems—uniforms, bass horns, mellophones, music, folios, stands and many expenses out of our empty wardrobe. But magic lasts not forever. The golden goose must die. But our band must not. (Can I sell you a ticket?)

As a delightful surprise to our band fans, at least ten new numbers will be presented either in concert or solo. These have never been rendered in public by our band, not even in Indianapolis. Among them we find "Parade of the Wooden Soldiers," "Pleasant Poet," "The Glow-worm," "Valse Danseuse," "Arlene," "Over the Waves," "March of the Men of Harlech," "Grand Fantasia of Long, Long Ago," and Sousa's "Stars and Stripes Forever." An original medley of Slovenian Flower Songs by Mr. DeValt will please our folk-minded audience.

Correspondent.

SOUTH CHICAGO LODGES FETE ST. FLORIAN BASEBALL CHAMPS

Supreme Officials Attend Banquet in Honor of National Titleholders; Minnesotans Travel to Extend Congratulations

The KSKJ folk in South Chicago joined in one accord recently to do honor to their baseball gladiators who won the 1934 KSKJ baseball championship. The occasion was the publicized banquet held at St. George's Church hall Sunday evening, Oct. 7.

A very tasty and bountiful banquet was prepared and spread by the ladies of St. Mary's Lodge, No. 80, with members of the St. Florian Lodge and booster club co-operating. The toastmaster of the evening was none other than our inimitable Frank Zihlerle Jr., president of St. Florian Boosters Club, who presented various distinguished speakers at the gathering.

Among those present who spoke were: Rev. Leo, pastor of St. George's Church; Frank Opeka, supreme president of KSKJ; George Brince, member of Supreme Board; W. F. Kompare, president of St. Florian Lodge; Frank Banich, KSKJ athletic commissioner; Ed Kompare, president of Midwest KSKJ Baseball League, who presented the league trophy to the champs; chief umpire of Midwest League, Robert M. Hildreth; Frank Kosmach, secretary of Midwest KSKJ Bowling Association, and Miss Frances Jancer of La Salle, Ill.

The St. Florian Boosters are especially appreciative to the following individuals who journeyed in from Eveleth, Minn., to be on hand for the festivities:

Mr. George Brince, Mr. and Mrs. Mark Brince, Andy Toth, John Kotnik Jr., Rudy Peterlin, John Stepetchik, Louis Ahlin and Ruby Ahlin.

The committee in charge wishes to take this opportunity to thank everyone who helped to make this affair a grand success.

St. Florian Booster.

La Salle Bunco Party Entertains 240 Guests

La Salle, Ill.—St. Ann's Society, No. 139, sponsored a card and bunco party on Oct. 9 for the benefit of its treasury. Through the co-operation of the members the affair turned out to be an unusual success. Approximately 60 tables were used for the different games played.

Prizes in groceries were awarded to the lucky winners. The society wishes to thank all those who in any way helped to make the party a grand success, including those who donated prizes and cakes. The officers were very well pleased with the outcome.

Meeting Notice

Joliet, Ill.—The Joliet Kay Jay Boosters will hold a regular meeting Monday, Oct. 22, at 7:30 p. m., in the usual place.

Following the meeting refreshments will be served.

SPORT BITS

Members of Mary Magdalene Lodge, No. 162, Cleveland, are still making preparations for several bowling teams. According to rumors, the ladies also intend to participate in the national meet to be held in the Midwest the first part of next year.

The Pitt Ladies' Bowling League is going strong. A proposed booking to bring the Pittsters and Cleveland ladies together on a bowling alley fell through, because the Clevelanders had no teams to offer opposition.

It is plain talk around Cleveland that the St. Vitus' Lodge, sponsors of the once famous baseball champions, Presidents, and traveling Grdina Morticians, bowlers, intend to do something.

West Park, O., is ready to fall in step with plans made by a federated group. The forthcoming meeting called to organize KSKJ sports will give them an opportunity to show their intentions.

Lorain, otherwise rather quiet, is still Jay-minded and intends to revive the spirit of old.

St. Joseph Sports, who cut a fancy figure in the Interlodge cage league last year, will again play in the circuit this year. The curtain is scheduled for the third week in November.

MARIE SETINA NAMED JOLIET HARVEST QUEEN

3,000 Turn Out to See KSKJ Girl Receive Festival Honor

Joliet, Ill.—Miss Marie Setina, a brunet, representing the Rockdale KSKJ, was elected queen of the harvest festival held Oct. 7 by the United Slovenian Societies of Joliet at Rivals Park, with approximately 3,000 persons attending.

Miss Setina was crowned and presented with a diamond ring by a "court" made up of runners-up in the contest, who were Helen Vesel, representing the Kay Jay Boosters, Elizabeth Petric and Mayme Pirc. Miss Vesel and Miss Petric were presented with wrist watches and Miss Pirc with a gold vanity case.

Gifts were presented by Dr. Joseph A. Zalar. The judges, and the organizations they represented, were Frank J. Wedic, DSD; Frank E. Vranicher, SSCU; Joseph Zalar, KSKJ; Fred Malle, SNPJ; Mrs. Anne Plute, SLU, and Mrs. Mary Golobich, WCOF, and Mayor Joseph Kuhar of the village of Rockdale.

The crowning committee was made up of Mrs. Antonia Struna, second vice president United Slovenian Societies; Mrs. Jean M. Tezak, president St. Genevieve, KSKJ; Mrs. Agnes Skedel, president No. 20 SLU; Mrs. Barbara Vranesich, president St. Anne, WCOF; Mrs. Anne Jerisha, president St. Cecilia, DSD; Miss Mary Gospodarich, representing the village of Rockdale, which is a part of Joliet Township; Miss Lois Delander, "Miss America" of 1927.

GOLF CHAMP

Frank Ivantic, member of St. Joe's KSKJ Sport Club of Waukegan, Ill., with trophy presented to him for his victory in the first KSKJ golf tourney, held at Bonnie Brook Golf Club at Waukegan, Ill. The trophy was presented to him by Frank Banich, chairman of the KSKJ Athletic Board.

PITT BOOSTERS WILL ORGANIZE CAGE CIRCUIT

Pittsburgh, Pa.—The Pitt KSKJ Booster Club basketball program will be initiated as soon as the final word is received from the Arsenal High School regarding the use of the gym.

The idea of the enterprise is to form an intramural basketball league with a full season of schedule. There will be six teams, each to be picked by the already renowned basketball players. A team to represent the club will be selected from the entire league. Everyone will be given a chance.

WHY?

Why elect or appoint official reporters to Our Page? Because such election or appointment will fix responsibility, it will avoid duplication of reports sent in, and assure the lodge representation on the Page.

Next to the secretary, the publicity agent or reporter holds the most important and cumbersome position. It is strange that KSKJ lodges have not seen the importance of having a publicity agent.

Our Page appraises the work of publicity agents and reporters so highly that it recommends reporters be considered as officials of the lodges, paid in proportion to the salaries of other officers.

Giving the KSKJ the world a picture of what is going on in the KSKJ is not a problem of guesswork. It takes facts and information—and if your lodge is not listed blame yourself for not supplying the needed information.

No reporter will be considered as official until the secretary of the respective lodge attests election or appointment. Elect your reporter and get into the news!

The winners received bouquets.

John Jevitz Jr., chairman, was assisted by Frank Terlep,

Originality Knights' By-word

Brooklyn, N. Y.—A strong believer in the popular but rarely executed slogan, "Give credit where credit is due," the Brooklyn Reporter will part the imaginary curtain, take you readers into his confidence and familiarize you with some of the inside and until now unknown doings of the Knights of Trinity.

Not content with merely going through the general routine when preparing for any enterprise, the boys are ever on the alert for new and original ideas in order to maintain the keen interest of their friends and followers.

Color Scheme

First of all let me introduce you to the club's color scheme—Black and White.

While this color scheme may not be flashy or colorful, still, to see it artistically used in the creation of the club's banner, pennants, club pins, paper pennant stickers and basketball uniforms will convince you of its attractiveness.

The club banner is a wonderful piece of art, designed by the boys after many tedious hours. A perfect right have they to be proud whenever it is displayed, as it is original in every respect.

Cloth pennants mounted on red canes were bought for the

TICKET SALES SHOW SUCCESS FOR JOSEPHS

First of Series of Events Carded for Next Saturday

Waukegan, Ill.—The first of a series of fall dances sponsored by the St. Joe's KSKJ Sport Club will be held on Saturday, Oct. 20. The affair will be held in the Mother of God Parish Hall, and from advance sale of tickets promises to be an outstanding event of the season.

The proceeds of this dance will be turned into the sports fund of the KSKJ club for promotion of basketball and bowling activity during the coming winter months.

Thirty-two members of the club compose the ticket selling committee and their activity has been led by the following captains: Frank Drassler, John Hart, Jerome Drobnick and Joseph Zorc. The four teams are conducting a spirited contest in ticket sales, for the team selling the largest number of tickets will be presented with a grand prize.

The St. Joe's club is also sponsoring several other dances during the coming weeks, one on Nov. 3 and another on Dec. 1. On Dec. 2 a play will be presented at the parish hall. John Miks has the play presentation in hand and promises the patrons a real show for that date.

For the dance of Oct. 20 the St. Joe's extend a cordial invitation to all neighbor KSKJ groups and would like to see a large number of boosters on deck for this occasion to help celebrate this first affair.

John Nemanich and Michael Hochevar.

Send Invitation to Three Thousand KSKJ Members

St. Joseph's Lodge Takes Initial Step to Unify KSKJ Sports

MEETING NOV. 21

All Sports Will Be Discussed at First Meeting of 15 Lodge Delegates

Cleveland, O.—What Cleveland and northern Ohio lacks—a KSKJ athletic federation—is more than likely to take form following a committee meeting of St. Joseph's Sports last week.

Plans call for a meeting next month, at which time representatives of the 15 KSKJ lodges in Cleveland and those of Barberton and Lorain will meet to discuss the formation of a federation, intent on organizing KSKJ sports in Ohio.

Basketball, bowling, baseball, golf and every other sport sanctioned by the KSKJ Athletic Board will be discussed.

"Cleveland is sorely in need of an organization to unify the young people of the KSKJ," it was emphasized at the meeting. Cleveland, it was shown, has 3,000 KSKJ people and 15 lodges, a sufficient number to allow staging of independent tournaments of all sorts.

The invitation to the meeting, to take place Nov. 21 at the Slovenian Home, Holmes Ave., will be issued from the senior St. Joseph's Lodge. It is recommended that those delegates elected at the October meetings to serve as representatives for the new athletic set-up attend, in addition to all others interested in the move.

bus ride and since then many a bedroom or den has been decorated with these souvenirs.

Paper pennants, gummed on one side, have also been passed out to take their place on car wind shields and other vantage points.

Theme Song

A theme song, with words written by John P. Staudohar and sung to the tune of "Let the Rest of the World Go By," has become a part of the boys, and whenever opportunity affords itself this beautiful melody is heard and liked so much that the club's followers await and request its beautiful strains.

The club's musician, "Prof." Jerry Koprivsek, has volunteered to compose it for four voices.

In a later writeup the words of this theme song will be printed so as to acquaint you with this well-meaning poem.

Thrift Club

The latest and best piece of originality is the "Thrift Club" started to serve two purposes; first, to aid and acquaint the boys with the principle of saving extra money so as to draw the accumulated amount at Christmas time, but not before; the second and main reason, being to help the boys pay their assessments with their savings and thereby clear the books at the end of each year.

Frank Erhartic, the club's treasurer, and a banker by trade, has voluntarily taken over this work and the boys are very fortunate in acquiring his services, for Frank is just the man for the job.

These are only a few of the interesting, original schemes that keep this young society in a class by itself.

John P. Staudohar.

ANNOUNCE AWARDS TO WINNERS OF NATIONAL RECOVERY DRIVE

Final announcement of awards to winners in the National Recovery KSKJ Membership Campaign were made last week. The winners were previously announced.

The following is a tabulation

NOTICE! PITT BOWLERS

Pittsburgh, Pa.—All bowlers, members of the Pitt KSKJ Booster Club, who desire to participate in the men's bowling league are requested to be on hand Oct. 16, 7:30 p. m., at the Lawrence Recreation Alleys.

F. J. Sumic.

JUBILEE PROGRAMS

The following groups will commemorate the 40th anniversary of the KSKJ:

- Oct. 21—Mary Help Lodge, No. 78, Chicago, Ill.
- Oct. 21—Mary Help Lodge, No. 190, Denver, Colo.
- Oct. 27—Christ the King Lodge, No. 226, Cleveland, O.
- Oct. 28—Immaculate Conception Lodge, No. 85, Lorain, Ohio.
- Nov. 3—Mary Help Lodge, No. 176, Detroit, Mich.

Kay Jays Lead the Way!

of the winners:
Midwestern Section.....No. 139
Western Section.....No. 104
Eastern Section.....No. 214

STATES

- Illinois.....No. 119
- Minnesota.....No. 72
- Wisconsin.....No. 165
- Missouri.....No. 70
- Kansas.....No. 160
- Pennsylvania.....No. 181
- Indiana.....No. 52
- Ohio.....No. 169
- Michigan.....No. 176
- Montana.....No. 208
- New Jersey.....No. 148
- Colorado.....No. 56
- Wyoming.....No. 94

The following received cash awards of \$10 and \$6.50 in favor in trophies: Nos. 139, 214, 94, 160 and 181. The others will receive trophies.

The winner of the special award announced by Dr. Oman was Dorothy Dermes, secretary of Mary Assumption Lodge, No. 181, Steelton, Pa. The winner received a porcelain dinner set for enrolling 35 members during the month of July, a total of \$25,950.00 in new insurance.

Anton Cegljar, secretary of St. Mary's Lodge, No. 131, Aurora, Minn., was the winner of the \$5 award for submitting the best set in the Five Reasons Contest, sponsored by Ray J. Grdina, campaign manager.

Religious Unity

Address of the Most Rev. James H. Ryan, bishop of Modra and rector the Catholic University of America, at banquet of the convention of the National Council of Catholic Women, Mayflower Hotel, Washington, D. C., Oct. 3, 1934.

That a great amount of confusion should have followed on the close of the World War was to be expected; that, almost twenty years after, the confusion should have become more confounded is of most serious import. Looking around the world, we discover unrest on every side, an unrest which is increasing day by day rather than diminishing. War is in the air; it is, many people believe, very close to us. International rivalries have reached a point even beyond that achieved in 1914. Nations have become drunk with the strong wine of extreme nationalism. Barriers of all kinds have been erected against neighboring peoples. Race wars are the order of the day. That most base of all hatreds, religious, is finding expression in many places in vicious persecution. This spirit of world unrest unhappily has invaded our own country; at one moment, not long ago, we had almost reached the depths of national and economic despair. Today we are struggling to climb up from the abyss of woes into which the nation was plunging. On all sides voices of advice, of suggestion, and of despair; on all sides voices advocating the most contradictory, the most opposing programs.

What is the cause of all this confusion, and what, if any, is the remedy for it? It would be altogether too simple an explanation to contend that any one factor exclusively is responsible. Many things have entered into the fashioning of this devil's cauldron. Bad education, bad science, bad philosophy, bad morals—all have played their part and continue to do so. All have contributed something to the general unrest. If, however, it were possible to select out one factor which has probably had more influence than any other, I think most would agree that it has been bad religion, which is mainly responsible for our ills. By bad religion I mean principally that whole complex of modern views about religion, mostly negative, which dominates the intellectual life of Western man.

Since the days of Immanuel Kant, the academic world, first, and then millions following in their wake, have cast off all semblance of authoritative religion. Individualism in dogma and morals has become the order of the day. Each man fashions his own religion, or no religion, according to his lights and his heart's desires. Inevitably and naturally, the result has been an intellectual and moral hodge-podge—worse still, the generally received conclusion has been one in which the great fundamentals have been denied and the whole tone of our civilization, affected by the same, has become naturalistic and secular. In other words, man now lives alone, for himself, and is his own beginning and end. God, the truths of religion, the other world, spirit, morality; in fact, everything associated so intimately with religion in the past has been discarded in favor of the dogma—man for man's sake. Our Holy Father, Pius XI, brought this out clearly in his first encyclical. After narrating the evils which encompassed the world, evils which still exist and have not decreased since He became

Pope, He wrote: "The only remedy for such state of affairs is the peace of Christ, since the peace of Christ is the peace of God."

To the utter confusion in every field of human endeavor resulting on the false principles which the modern world has accepted, the Church opposes the unity which can only come from faithful adherence to the "peace of Christ." Nor do we speak theoretically, offering to mankind an untried remedy, just another, among many, religious nostrums. At one time in the history of Western civilization, religious unity existed and carried with it a flowering of culture such as the world has not seen since. The question is not can we achieve the religious unity of the Middle Ages; the question is, should we? If we are once convinced of the need of unity, the road will be open to its actual achievement.

Now, what do we mean by religious unity? It is all so simple—we mean exactly what Christ meant, that we should all be one, even as Thou the Father is in me and I in Thee; that there should be one faith, one baptism; that there should be one body, the body of Christ, of which the Pope is the head and the very center of unity for the rest of the body; that spread over the world this mystical body of Christ shall have part bound up with part, in a great unity of belief and of action, each individual being a part of the body, each acting with the body to the protection, growth and development of its corporate life.

Unity there must be, religious unity above all, and until it is achieved, the world will go on from difficulty to difficulty. Now, unity does not mean regimentation, it does not mean the submergence of national traits, characteristics or achievements in an international mould; it does not mean complete loss of liberty in the thousand and one things in which we should have freedom. Unity means unity only in necessary things; in all other things there is freedom, but in everything and above everything there is charity. This is the Christian ideal, because it is the ideal of Christ Himself. "When, therefore," writes Pius XI, "governments and nations follow in all their activities, whether they be national or international, the dictates of conscience grounded in the teachings of Jesus Christ, and which are binding on each and every individual, then only can we have faith in one another's word and trust in the peaceful solution of difficulties."

But someone may say, we all desire religious unity, we desire unity, too, in the name of Christ, but how achieve it since it is not merely a matter of desire? The answer to that question is likewise simple. Unity comes from unity. To possess it, one must have a center of unity. The Catholic Church has such a center—the Pope, the Vicegerent of Christ on earth, the center and head of unity throughout the world. "Where Peter, there the Church." Where Peter, there unity. From the beginnings of Christianity to this hour, Peter has been the head, the shepherd. The body has always been one, its head one; the sheepfold has been one, the shepherd one.

All this is not religious theory, nor mystical theology. It is a great stubborn historical fact. And even looking at the matter from a purely pragmatic angle, where today is the world to achieve unity except with and under Peter; where

ATTENDANCE AT BARAGA MEETING SHOWS INCREASE

Milwaukee, Wis.—Attendance at the recent meeting of the Knights and Ladies of Baraga showed a slight increase. There are, however, many, many new members, and old ones as well, who could very easily attend.

Now that cool weather is in vogue, the knights and ladies hope that all absentees will get that sociable feeling and join the brothers and sisters. It is time that all members know that we are a sociable lot when we get together.

If it is courage that members need to attend, that should be easy. If it is ambition that is wanting, attendance at one meeting will fill everyone sufficiently to make him attend all the meetings, for there is a real display of ambition and enthusiasm at every meeting.

Helen Bremsek.

PITT JAY DANCE SEEN AS GRAND SPECTACLE EVENT

Pittsburgh, Pa.—The fourth annual Hallowe'en dance, on the card of the Pitt KSKJ Booster Club, to be held Monday, Oct. 29, in the Slovenian Auditorium, is scheduled to be a most presentable spectacle.

The preceding annual Hallowe'en affairs have always gone on the books and in the public's favor with glory and glee. This fourth venture promises even more than that.

The orchestra will be none other than Hermie Kumer and his fresh from New York and Connecticut Night Chasers. Hermie, a local boy from 52d St., has risen above the horizon in the last few years as a popular band leader with a truly as popular band.

The New York Sun states, "Hermie Kumer, Pittsburgh orchestra leader, wins applause at the Gardens." That's enough. Let's all turn out to see the reason!

Pitt Booster.

Sodality to Sponsor Mask Affair Oct. 27

Pittsburgh, Pa.—A masquerade party will be held Saturday, Oct. 27, by the St. Mary's Sodality in St. Mary's School hall. The affair will get under way at 7:30 p. m. and will be for members only.

All girls are requested to mask. There will be no admission charge, but all sodalists are asked to bring something toward making the spread more finished.

Girls who have not been detailed to bring something kindly get in touch with Miss Frances Sumic, 222 57th St. The deadline for donations is Friday evening, Oct. 26.

Frances Sumic, Sec'y.

GIVE YOUR LODGE A NEW DEAL!

can the world expect greater and sounder leadership than it will receive from a Pius XI? The world knows Pius XI; it knows his teachings on all the great problems of the day. What is more, it has applauded his solutions as the only sound ones. It has admired his all-inclusive charity, his love for every nation, every people. Why does it not at least try, if only as an experiment, to follow Peter along the road to the capturing of the peace of Christ, the peace which will spell the end of our woes, the beginnings of individual, national and international well-being? We firmly hope, we pray sincerely that it will.

DEPENDS ON YOU

The success of the new athletic setup depends on every lodge in the Union.

Each lodge, according to the announcement of Athletic Chairman Frank Banich, is to elect a representative at the October meeting. The election is a preliminary step.

Names of representatives are to be in the hands of the athletic commissioner not later than Nov. 15. Secretaries are requested to forward the names to Frank Banich, chairman KSKJ Athletic Board, 2115 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Further announcements will appear in Our Page.

Pitt Ladies' League Full of Pep, Harmony

Pittsburgh, Pa.—Well, here we are again, and are we having fun! Everybody full of pep and harmony. The laughter of the girls echos through the bowling auditorium. And why shouldn't we be happy? The most delightful group of girls that one has ever met is grouped in our league. Everyone trying her very best to keep her score at the top of the list; and what harmonious teamwork!

The KSKJ teams each deserve considerable mention for their excellent bowling. I have decided to give a brief description of the girls on the "S" team, which holds first place in the league at the present time, winning 11 games, losing 1.

Rosalie Golob, high individual score girl, enjoys her bowling very much.

Stephany Erjavec, average bowler, who rolls a nice ball and very much disheartened when "that one just will not fall."

Mary Goney, a recent bride, with honeymoon days not yet over; but, still and all, a very active bowler.

Frances Lokar, captain, helping along, enthused and delighted.

We are still accepting new bowlers, so come along and join us. Mary Sumic has joined the league during the past week and we sure are glad to have her with us. What a promising ball she rolls down the line. Mary Modric is not yet a permanent bowler, but loves to bowl an occasional game with us. We hope to have her with us at every game.

Don't forget Oct. 29, the date set for the Pitt Boosters' annual Hallowe'en dance, featuring Hermie Kumer's Orchestra. A good time is promised to all.

Frances Lokar.

Deadwood—

Don't let anybody fool you that you can't do anything with deadwood.

All that you need is an active

Spark—

To give the wood that bit of energy. You need not blow or fan, or add other agents. You will learn sooner than you thought that you have a

Blaze—

On your hands. Once started, your problem will then be to continue adding deadwood.

ELECT ATHLETIC HEAD

Milwaukee, Wis.—Rudolph Maierle was elected athletic commissioner for the Knights and Ladies of Baraga at a recent meeting of the lodge.

Mr. Maierle is a member of the national KSKJ Athletic Board.

KNIGHTS REHEARSE FOR OPERETTA "CLEO PATRA"

Milwaukee, Wis.—Tum-de dum de dum! If you hear one of the Baragites humming in the evening or the morning, it is nothing unusual, for it is the spirit of the rehearsals.

Rehearsals have been under way for the operetta, "Cleo Patra," to be presented Sunday evening, Nov. 25, in the South Side Turn Hall, as part of the program commemorating the 40th anniversary of the KSKJ. Following the play, dancing will be in order.

One of the outstanding features of the song program is the fact that the cast is made up of the young men of the lodge. Everybody in this vicinity is patiently waiting the date of the big performance to see what our boys can do.

The afternoon program will include the KSKJ March of Progress. Singing numbers will also be included. Dancing to the tune of old-time melodies has been arranged to please the senior folk.

Helen Bremsek.

MAGDALENES ISSUE CALL TO MEMBERS

A special meeting of the younger girls and ladies of Mary Magdalene Lodge, Cleveland, O., will be held Tuesday evening, Oct. 23, at the usual meeting place.

Every member who is interested in sports or a drill team is kindly requested to be present.

We are very anxious to get things a-rolling which will interest the younger people. There is only one way we'll know that you are also interested, and that is if you attend this important meeting and express your sentiment.

Hoping to see many of you at the meeting, which will start promptly at 7 p. m.

Albina Novak.

SPORTS INVITE FRIENDS TO FALL SOCIAL

Cleveland, O.—The St. Joseph Sports have caught the spirit of fall and will bring it to the Slovenian Home, Holmes Ave., Oct. 24, when the club holds an after-meeting social.

Cornstalks, leaves and possibly a few rabbits will form the setting for the music to be furnished by Kristoff's Orchestra. Since it is apple cider time, there will be a sufficient amount of the orange liquid on hand to appease the thirst of the sports and their friends.

Although it will be an after-meeting session, the Sports invite their friends to join them. The committee promises that all business books will be cleared off the tables at 8:30 for the party.

A small admission of 15 cents will be charged to defray the expenses. It will absolutely be a non-profit affair, the main purpose of the event being a good time for the Sports and their friends.

A cordial invitation is extended to all Cleveland KSKJ members.

St. Joseph Sports.

CHARITY BALL

Cleveland, O.—The annual Charity Ball of the Community Welfare Club is scheduled for Oct. 20 in the Slovenian National Home, St. Clair Ave.

It is the first event to be given under the new executive board, Mrs. John Mihelic, president; Miss Josephine Levstek, secretary; Mrs. R. Gregorich, treasurer.

Catholic Schools and Taxes

"Because it is not in the American character to flinch at facing a situation that involves injustice, just because it is knotty and difficult, Catholics are confident that sooner or later some device will be worked out to lift from their shoulders the burden of double

taxation and recompense them for the public service they are performing in their schools," declared the Rev. Dr. George Johnson in the course of his address over Catholic Hour Oct. 7.

Social Hour Follows Sodality Meeting

Waukegan, Ill.—The sodalists held their regular monthly meeting on Oct. 8 and after discussion and completion of routine and other business matters, a social hour was enjoyed by the members.

During the social hour the milk problem proved to be a hilarious moment and lingers in the memories of many.

For the future the sodalists plan on sponsoring a card and bunco party for the benefit of Mother of God Parish. The affair will be staged on Oct. 28 at 7:30 p. m.

Many beautiful and practical prizes will be awarded to the lucky winners. Free refreshments will be served by members of the sodality. All members are requested to do their duty by attending this affair and to invite their friends along, as the proceeds are all for a good cause.

On Oct. 30 the sodalists will stage a Hallowe'en party for members. Members should come in costumes. A nominal admission of 5 cents will be made to cover expenses. Various games and the good old sport of "bobbing for apples" will be part of the evening program. Don't forget the bunco party on Oct. 28 and the Hallowe'en party on Oct. 30.

PERSONALS

La Salle, Ill.—Miss Frances Jancer spent Oct. 7 in South Chicago, where she attended the St. Florian baseball banquet, and also visited with friends. She was a guest of Miss Rose Klemenc of Ave. L.

Announcement was made of the marriage of Miss Jeanette Tomse, daughter of Mr. and Mrs. John Tomse, Fourth St., to Samuel Brady. The nuptials took place on Saturday, Sept. 22, at St. Roch's Church, with the Rev. Paschal, pastor, officiating. The young couple will reside in La Salle.

Joliet, Ill.—Miss Vida Mutz and Mrs. John Lilek, members of the Joliet Kay Jay Booster Club, underwent major operations recently, and are now convalescing at their homes. The boosters wish them a speedy recovery.

Milwaukee, Wis.—Ann Marn and Rose Hren are on the sick list. Members of the Knights and Ladies of Baraga are requested to visit them.

EVERY JAY LODGE MUST BE A LEADER!

MUSIC FESTIVAL

St. Joseph Concert Band of Joliet, 102 Members
Lira' Choral Society, Mother of God Church, Waukegan
St. Joseph Church Choir, Joliet

CATHOLIC HIGH SCHOOL AUDITORIUM

Jefferson and Hickory

Joliet, Illinois

Sunday, October 21, 1934, at 2:30 P. M.

Tickets 25c